

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10142 *Llei 33/2015, de 21 de setembre, per la qual es modifica la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen aquesta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, estableix el règim jurídic bàsic de la conservació, ús sostenible, millora i restauració del patrimoni natural i de la biodiversitat espanyola, com a part del deure de conservar i de l'objectiu de garantir els drets de les persones a un medi ambient adequat per al seu benestar, salut i desenvolupament. Aquesta llei recollia les normes i recomanacions internacionals que s'han anat succeint en les últimes dècades, com ara les derivades del Consell d'Europa o el Conveni sobre la diversitat biològica, així com la Directiva 92/43/CEE, del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres (Directiva d'Hàbitats).

L'experiència adquirida durant els anys d'aplicació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, ha posat de manifest la necessitat de millorar certs aspectes pel que fa a l'aplicació, per la qual cosa es modifica amb aquest fi, especialment quant a la gestió dels espais protegits.

II

D'altra banda, la present llei té per objecte garantir la correcta aplicació del dret internacional i la incorporació de la normativa de la Unió Europea al nostre ordenament jurídic. En aquest sentit, les modificacions que introdueix la llei van en la línia d'adequar-se, d'una banda, al que disposen la Convenció de Nacions Unides sobre el dret del mar, de Montego Bay, de 10 de desembre de 1982, que va ser ratificada per Espanya el 20 de desembre de 1996; el Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que es deriven de la utilització d'aquells, ratificat per Espanya el 3 de juny de 2014, i el Reglament (UE) núm. 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del mencionat protocol en la Unió, per ser la Unió Europea també part contractant d'aquest protocol; també es pretén perfeccionar la incorporació de la Directiva d'Hàbitats i de la Directiva 2009/147/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres (Directiva d'Aus), al nostre ordenament jurídic. A aquest fi responen les modificacions introduïdes en l'article 3, on s'incorporen noves definicions a les ja existents en la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

També es persegueix incorporar al nostre ordenament jurídic els principals objectius de l'Estratègia de la Unió Europea sobre la biodiversitat fins al 2020. Amb aquest fi, es modifica l'article 2, relatiu als principis de la llei, per a incloure-hi per primera vegada els d'evitar la pèrdua neta de biodiversitat, així com previndre els problemes conseqüència del canvi climàtic, que s'inclou igualment en l'article 5 com un dels deures de les administracions públiques.

III

D'altra banda, al llarg de tota la llei s'inclouen les disposicions necessàries per a precisar les competències que corresponen a l'Administració General de l'Estat quant a la gestió del medi marí. En aquest sentit, com a regla general, les funcions configurades per la Llei 42/2007, de 13 de desembre, derivades de l'article 149.1 23a de la Constitució Espanyola, han de ser exercides per les comunitats autònomes en l'àmbit terrestre i per l'Administració General de l'Estat en l'àmbit marí. Aquesta regla general, derivada del concepte de territorialitat de les competències autonòmiques que ha establert la doctrina del Tribunal Constitucional, té una excepció en matèria d'espais ambientalment protegits. Segons la recent Sentència del Tribunal Constitucional 87/2013, d'11 d'abril, l'exercici de la competència autonòmica sobre espais naturals protegits en el mar territorial és excepcional i només es justifica quan les mateixes característiques i circumstàncies de l'espai natural que cal protegir demanen una gestió unitària» (FJ) 6. Prenent com a base la doctrina establida pel Tribunal Constitucional en reiterada jurisprudència, com ara la Sentència 8/2013, de 17 de gener, la competència d'una o altra administració estarà determinada per les característiques i circumstàncies objectives del lloc que calga protegir, basades en la millor evidència científica. A fi de precisar, en la llei, les competències de l'Administració General de l'Estat quant a la gestió del medi marí, es modifiquen diversos preceptes de la llei, com l'article 6, relatiu a les competències de l'Administració General de l'Estat sobre biodiversitat marina, així com els articles 25 a 29, 33, 42, 43, 44 i 46, sobre catalogació d'hàbitats i protecció d'espais naturals, i s'afeg una disposició addicional huitena, sobre l'exercici de les competències de l'Administració General de l'Estat sobre els espais, hàbitats i espècies marins.

IV

Un altre dels objectius que persegueix la present llei és la simplificació i agilització dels instruments per al coneixement i la planificació del patrimoni natural i de la biodiversitat, regulats en el títol I de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

En relació amb l'Inventari Espanyol del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, es modifica l'article 10 per a especificar que els indicadors per a l'elaboració del mencionat inventari s'aprovaran mitjançant una ordre ministerial, amb un informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i de la Conferència Sectorial de Medi Ambient. I també es modifica l'article 11, a fi de simplificar el contingut dels informes anuals sobre l'estat del patrimoni natural i de la biodiversitat, perquè siguin més sintètics i que cada sis anys se'n faça una avaluació en profunditat. D'aquesta manera es fa coincidir la periodicitat dels informes amb l'informe que, sobre l'estat del patrimoni natural i de la biodiversitat, és preceptiu elevar a la Comissió Europea cada sis anys.

En relació amb el Pla Estratègic Estatal del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, es modifica l'article 13 a fi d'especificar que siga el mateix reial decret pel qual s'aprova el Pla, el que determine el seu període de vigència. D'aquesta manera, en cas d'estimar-se oportú, es podrà adequar en la duració als plans estratègics que aproven el Conveni sobre Diversitat Biològica i la Unió Europea.

V

D'altra banda, s'introdueix un nou capítol III en el títol I, relatiu a l'estratègia estatal d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques. Amb aquest nou capítol es pretén complir la comunicació «Infraestructura verda: millora del capital natural d'Europa», de 6 de maig de 2013, COM (2013) 249 final, de la Comissió Europea, al Parlament Europeu, al Consell, al Comité Econòmic i Social Europeu i al Comité de les Regions, i incorporar-hi alguns dels objectius de l'Estratègia de la Unió Europea sobre la biodiversitat fins al 2020. Es preveu l'aprovació d'una estratègia estatal d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques, que serà elaborada de forma conjunta per l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes i tindrà per objectiu

marcar les directrius per a la identificació i conservació dels elements del territori que componen la infraestructura verda del territori espanyol, terrestre i marí, i perquè la planificació territorial i sectorial que realitzen les administracions públiques permeta i assegure la connectivitat ecològica i la funcionalitat dels ecosistemes, la mitigació i adaptació als efectes del canvi climàtic, la desfragmentació d'àrees estratègiques per a la connectivitat i la restauració d'ecosistemes degradats.

VI

D'altra banda, la present llei té com a objecte fonamental millorar la gestió dels espais protegits i, en particular, dels inclosos en la Xarxa Natura 2000, per a garantir-ne una millor protecció i que s'adeqüe als fins per als quals han sigut declarats.

Amb aquest fi, i per a garantir la funció social i pública del patrimoni natural i de la biodiversitat, es preveu expressament, en l'article 4, que les obres necessàries per a la conservació i restauració dels espais protegits, per a la conservació d'espècies amenaçades o per a la conservació d'hàbitats en perill de desaparició, puguen ser declarades d'interés general de l'Estat. Així, s'equipara el tractament de les obres de conservació i restauració dels espais de la Xarxa Natura 2000 i de les espècies considerades en situació crítica, a les obres que executa l'Administració General de l'Estat en altres àmbits com el domini públic maritimoterrestre o l'enginyeria hidràulica.

D'altra banda, s'hi inclouen una sèrie de mesures destinades a fomentar el suport de les administracions públiques a les activitats econòmiques compatibles amb la conservació dels espais naturals protegits que contribuïsquen al benestar de les poblacions locals i a la creació d'ocupació. Així, en relació amb els monuments naturals, es modifica l'article 33, que passa a ser l'article 34, per a permetre l'explotació dels recursos quan siguen plenament coherents amb els valors que van justificar la declaració dels espais com a monument natural.

Pel que es refereix específicament a les mesures de conservació dels espais inclosos dins de la Xarxa Natura 2000, s'afeg un nou apartat en el nou article 42, per a incidir en el suport per part de les administracions públiques a les activitats econòmiques compatibles amb la conservació dels espais de la Xarxa Natura 2000, amb especial prioritat per a les activitats econòmiques coherents amb els valors que justifiquen la declaració de l'espai com a Xarxa Natura 2000.

Així mateix, es modifica l'antic article 45, relatiu a les mesures de conservació de la Xarxa Natura 2000, a fi de precisar l'àmbit geogràfic i les espècies afectades per les dites mesures, així com certs aspectes relatius a la realització de plans, programes o projectes que podrien afectar negativament aquests espais o les espècies en perill d'extinció.

D'altra banda, també es modifica el nou article 47, relatiu a la vigilància i seguiment dels espais protegits de la Xarxa Natura 2000, a fi de preveure l'aprovació d'unes directrius comunes quant a la metodologia que s'ha d'aplicar en tot el territori nacional per a la vigilància i el seguiment dels hàbitats i de les espècies d'interés comunitari.

VII

Una de les novetats més importants que introdueix la llei és el nou capítol VI del títol II, relatiu a la incorporació de la informació ambiental en el Registre de la Propietat. Amb aquesta mesura es persegueix dotar de més seguretat jurídica els aspectes relacionats amb el règim de propietat dels espais protegits, per la qual cosa la informació perimetral referida a aquests espais haurà de tindre reflex en el mencionat registre. De la mateixa manera, també es preveu que el Cadastre Immobiliari tindrà accés a la dita informació ambiental de conformitat amb la seua normativa reguladora.

D'aquesta manera es preveu que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient mantindrà actualitzat un servei de mapes en línia que permeti identificar i delimitar els àmbits espacials protegits, així com la importació de les seues dades per a ser contrastades amb les finques registrals en l'aplicació gràfica del sistema informàtic registral únic.

Es persegueix, per tant, instrumentar un mecanisme de publicitat que augmente l'eficàcia i aplicació de les normes i reforce la seguretat jurídica del tràfic immobiliari. Es tracta d'una informació territorial associada i que, com a tal, té un valor merament informatiu.

VIII

Aquesta llei preveu una sèrie de mesures destinades a reforçar la responsabilitat de les administracions públiques pel que fa a la conservació de la biodiversitat, regulada en el títol III. En aquest sentit, es modifica l'article 52, que passa a ser el nou article 54, per a garantir que la importació d'una espècie al·lòctona es realitzi amb les garanties suficients i amb l'autorització prèvia de l'administració ambiental competent, després de l'oportuna anàlisi de riscos. D'altra banda, s'assenyala de forma expressa que les administracions públiques no seran responsables dels danys ocasionats per les espècies de fauna silvestre, excepte en els supòsits establits en la normativa sectorial específica.

A més, s'introdueix un nou article 55, referent a la reintroducció d'espècies silvestres extingides, a fi de preveure que aquestes reintroduccions es realitzen amb totes les garanties.

Es modifica l'article 56, que passa a ser el 59, per a preveure que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient elabore i aprobe els plans de recuperació i conservació de les espècies amenaçades marines, excepte per a les espècies amenaçades no altament migratòries els hàbitats de les quals se situen exclusivament en espais amb continuïtat ecològica de l'ecosistema marí respecte de l'espai natural terrestre objecte de protecció, avalada per la millor evidència científica existent.

També es modifica l'article 57, que passa a ser l'article 60, relatiu a les estratègies de conservació d'espècies amenaçades i de lluita contra amenaces per a la biodiversitat. Per a les espècies en situació crítica, es preveu que les obres i projectes encaminats a la recuperació d'aquestes espècies siguen declarades d'interés general i que la tramitació tinga caràcter d'urgència. D'altra banda, també es preveu en aquest article que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient aprovarà les estratègies de conservació d'espècies amenaçades marines i les de lluita contra les amenaces per a la biodiversitat marina.

Quant a l'article 58, que passa a ser el 61, s'afeg una nova excepció a les prohibicions establides en el capítol I del títol II, referida a les raons imperioses d'interés públic de primer ordre, a fi d'aplicar correctament el que disposa l'article corresponent de la Directiva Hàbitats, i es matisen certs aspectes de la redacció de les excepcions per a millorar la incorporació de la mencionada directiva i de la Directiva Aus en el nostre ordenament jurídic. D'altra banda, s'afeg dos nous apartats, que tenen per objecte garantir les millors tècniques disponibles quant a mètodes de captura o marcatge d'espècies i, en especial, en el que es refereix a l'anellatge científic.

Finalment, també es reformula l'article 60, que passa a ser el 63, en funció de l'objectiu que es pretén aconseguir, relatiu a la conservació de material biològic i genètic d'espècies silvestres en bancs de germoplasma animal o vegetal, i s'especifiquen les prioritats d'intervenció que seran les espècies en règim de protecció especial, amb especial atenció a les espècies endèmiques o catalogades. En aquest article es preveu que les comunitats autònomes mantindran un registre dels bancs de material biològic i genètic d'espècies silvestres situats en el seu territori, amb informació actualitzada sobre les col·leccions conservades. No obstant això, és necessari aclarir que aquest registre no és el registre de col·leccions a què es refereix el Reglament (UE) núm. 511/2014, relatiu al Protocol de Nagoya, en l'article 5.

IX

Pel que fa a la prevenció i control de les espècies exòtiques invasores, es modifica l'article 61, que passa a ser el 64, a fi de precisar les circumstàncies en què podran quedar sense efecte les prohibicions derivades de la inclusió d'una espècie en el Catàleg

d'Espècies Exòtiques Invasores, i així mateix es preveu que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient aprovarà les estratègies per a les espècies exòtiques invasores marines. Sobre aquesta matèria, és necessari tindre en compte que l'1 de gener de 2015 va entrar en vigor el Reglament (UE) núm. 1143/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, sobre la prevenció i la gestió de la introducció i propagació d'espècies exòtiques invasores. Al llarg de l'articulat de la llei, i en particular en els articles 33, 43 i 54, s'inclouen una sèrie de prohibicions que compleixen el que disposa l'article 7.1 de l'esmentat Reglament (UE) núm. 1143/2014.

Pel que es refereix a la xarxa espanyola de reserves de la biosfera, es realitzen les modificacions necessàries en els articles 66 i 67, que passen a ser el 69 i el 70, respectivament, per a adequar-los a la normativa més recent que regula les funcions del programa «Persona i Biosfera» (programa MaB) de la UNESCO, i complir, a més, amb això el que disposa la Sentència del Tribunal Constitucional 138/2013, de 6 de juny.

D'altra banda, s'inclouen una sèrie de modificacions encaminades a l'adaptació de la normativa nacional al Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que es deriven de la utilització d'aquests, que va entrar en vigor el 12 d'octubre de 2014 i del qual Espanya és part contractant des que el va ratificar el 3 de juny de 2014, i al Reglament (UE) núm. 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris de l'esmentat protocol en la Unió, que també l'ha ratificat per mitjà de la Decisió del Consell de 14 d'abril de 2014. Per a això, es modifiquen els articles 68, que passa a ser el 71, que regula l'accés i ús dels recursos genètics procedents de tàxons silvestres, i 70, que passa a ser el 74, relatiu a la promoció dels coneixements tradicionals per a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat. Així mateix, s'afeg un nou article 72, relatiu al control de la utilització dels recursos genètics.

Cal tindre en compte que les autoritzacions previstes en els nous articles 55, 56, 60 i 72 estan fonamentades en els mateixos objectius que persegueix la llei, entre els quals destaca la conservació del patrimoni natural i de la biodiversitat, per la qual cosa no es conculquen ni el principi d'unitat de mercat ni els de necessitat i proporcionalitat, tal com contempla l'article 17 de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de Garantia de la Unitat de Mercat, ja que se salvaguarda el principi de protecció del medi ambient. Encara més, aquestes autoritzacions van precisament encaminades al compliment d'uns criteris i directrius comuns en tot el territori nacional perquè la garantia de la unitat de mercat quede plenament garantida, i, així mateix, beneficien la competència ja que s'unifiquen criteris en tot el territori estatal per a una millor protecció del medi ambient. En aquest sentit, les homologacions dels mètodes de captura de predadors seran úniques en l'àmbit estatal.

Quant al Fons per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, es modifica l'article 74, que passa a ser el 78, per a preveure que l'Administració General de l'Estat pugui executar les accions que es financen amb càrrec al Fons, i se suprimeix l'apartat 5, per coherència amb la nova estructura orgànica de l'Administració General de l'Estat, en què les competències en matèria d'agricultura i medi ambient descansen en un mateix departament.

D'altra banda, també es realitzen les adaptacions necessàries en les disposicions del títol VI que regulen el règim sancionador, per a incloure-hi les infraccions associades a la utilització dels recursos genètics, d'acord amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

Finalment, també es modifiquen la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, i la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de Qualitat de l'Aire i Protecció de l'Atmosfera, a fi de precisar determinats aspectes concrets d'ambdós lleis. En el cas de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, es modifica l'article 2.1.b) de la llei a fi de substituir la denominació d'«estat ecològic de les aigües marines» per «estat mediambiental de les aigües marines», en coherència amb la regulació de l'article 7.4 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí. També es modifica l'article 45.3 de la dita llei per a precisar que s'aplicarà el silenci negatiu una vegada transcorregut el termini màxim previst en aquest precepte per a la resolució del procediment d'exigència de responsabilitat mediambiental, tant en els casos en què el procediment s'inicie d'ofici com a instància de

part. Respecte a la modificació de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, es modifica l'article 13.2 a fi de seguir el model de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de Prevenció i Control Integrats de la Contaminació, on els terminis són legislació bàsica de conformitat amb l'article 149.1.23a de la Constitució, i s'aplica el silenci negatiu una vegada transcorregut el termini màxim per a resoldre previst en la llei.

Article únic. *Modificació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat.*

La Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, queda modificada com segueix:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Principis.*

Són principis que inspiren aquesta llei:

- a) El manteniment dels processos ecològics essencials i dels sistemes vitals bàsics, protegint els servicis dels ecosistemes per al benestar humà.
- b) La conservació i la restauració de la biodiversitat i de la geodiversitat.
- c) La utilització ordenada dels recursos per a garantir l'aprofitament sostenible del patrimoni natural, en particular, de les espècies i dels ecosistemes, i la conservació, restauració i millora d'aquest, i evitar la pèrdua neta de biodiversitat.
- d) La conservació i preservació de la varietat, singularitat i bellesa dels ecosistemes naturals, de la diversitat geològica i del paisatge.
- e) La integració dels requisits de la conservació, ús sostenible, millora i restauració del patrimoni natural i la biodiversitat en les polítiques sectorials i, en particular, en la presa de decisions en l'àmbit polític, econòmic i social, així com la participació justa i equitativa en el repartiment de beneficis que es deriven de la utilització dels recursos genètics.
- f) La prevalença de la protecció ambiental sobre l'ordenació territorial i urbanística i els supòsits bàsics de la dita prevalença.
- g) La precaució en les intervencions que puguen afectar espais naturals o espècies silvestres.
- h) La garantia de la informació a la ciutadania i conscienciació sobre la importància de la biodiversitat, així com la seua participació en el disseny i l'execució de les polítiques públiques, incloent-hi l'elaboració de disposicions de caràcter general, dirigides a la consecució dels objectius d'aquesta llei.
- i) La prevenció dels problemes emergents conseqüència del canvi climàtic, la mitigació i adaptació al canvi, així com la lluita contra els seus efectes adversos.
- j) La contribució dels processos de millora en la sostenibilitat del desenvolupament associats a espais naturals o seminaturals.
- k) La participació dels habitants i dels propietaris dels territoris inclosos en espais protegits en les activitats coherents amb la conservació del patrimoni natural i de la biodiversitat que es desenvolupen en aquests espais, i en els beneficis que se'n deriven.»

Dos. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta llei, s'entendrà per:

1. Àrees de muntanya: territoris continus i extensos, amb altimetria elevada i sostinguda respecte als territoris circumdants, les característiques físiques dels quals causen l'aparició de gradients ecològics que condicionen l'organització dels ecosistemes i afecten els éssers vius i les societats humanes que s'hi desenvolupen.

2. Àrea crítica per a una espècie: aquells sectors inclosos en l'àrea de distribució que continguen hàbitats essencials per a la conservació favorable de l'espècie o que, per la seua situació estratègica per a aquesta, requerisquen un adequat manteniment.

3. Biodiversitat o diversitat biològica: variabilitat dels organismes vius de qualsevol font, incloent-hi, entre altres coses, els ecosistemes terrestres i marins i altres ecosistemes aquàtics i els complexos ecològics de què formen part; comprén la diversitat dins de cada espècie, entre les espècies i dels ecosistemes.

4. Coneixement tradicional: el coneixement, les innovacions i les pràctiques de les poblacions locals lligats al patrimoni natural i la biodiversitat, desenvolupades des de l'experiència i adaptades a la cultura i el medi ambient local.

5. Conservació: manteniment o restabliment en estat favorable del patrimoni natural i la biodiversitat, en particular, dels hàbitats naturals i seminaturals de les poblacions d'espècies de fauna i de flora silvestres, així com el conjunt de mesures necessàries per a aconseguir-ho.

6. Conservació *in situ*: conservació dels ecosistemes i els hàbitats naturals i seminaturals, i el manteniment i la recuperació de poblacions viables d'espècies silvestres en els seus entorns naturals i, en el cas de les espècies domesticades i cultivades, en els entorns en què hagen desenvolupat les seues propietats específiques.

7. Conservació *ex situ*: conservació de components de la diversitat biològica fora dels seus hàbitats naturals.

8. Corredor ecològic: territori, d'extensió i configuració variables, que, a causa de la seua disposició i del seu estat de conservació, connecta funcionalment espais naturals de singular rellevància per a la flora o la fauna silvestres, separats entre si, i permet, entre altres processos ecològics, l'intercanvi genètic entre poblacions d'espècies silvestres o la migració d'espècimens d'aquestes espècies.

9. Custòdia del territori: conjunt d'estratègies o tècniques jurídiques a través de les quals s'impliquen els propietaris i usuaris del territori en la conservació i l'ús dels valors i els recursos naturals, culturals i paisatgístics.

10. Ecosistema: complex dinàmic de comunitats vegetals, animals i de microorganismes i el seu medi no vivent que interactuen com una unitat funcional.

11. Espècie autòctona: l'existent dins de la seua àrea de distribució natural.

12. Espècie autòctona extingida: espècie autòctona desapareguda en el passat de la seua àrea de distribució natural.

13. Espècie exòtica invasora: la que s'introdueix o s'estableix en un ecosistema o hàbitat natural o seminatural i que és un agent de canvi i amenaça per a la diversitat biològica nativa, ja siga pel seu comportament invasor o pel risc de contaminació genètica.

14. Estat de conservació d'un hàbitat: situació derivada del conjunt de les influències que actuen sobre l'hàbitat natural o seminatural de què es tracte i sobre les espècies típiques que hi ha establides i que poden afectar a llarg termini la seua distribució natural, la seua estructura i funcions, així com la supervivència de les seues espècies típiques en el territori.

15. Estat de conservació favorable d'un hàbitat natural: quan la seua àrea de distribució natural és estable o s'amplia; l'estructura i funcions específiques necessàries per al seu manteniment a llarg termini existixen i poden continuar existint en un futur previsible; i l'estat de conservació de les seues espècies és favorable.

16. Estat de conservació favorable d'una espècie: quan la seua dinàmica poblacional indica que continua i pot continuar constituint a llarg termini un element vital dels hàbitats a què pertany; l'àrea de distribució natural no s'està reduint ni hi ha amenaces de reducció en un futur previsible, i existeix i probablement continue existint un hàbitat d'extensió suficient per a mantindre les seues poblacions a llarg termini.

17. Externalitat: tot efecte produït per una acció, que no era buscat en els objectius d'aquesta.

18. Geodiversitat o diversitat geològica: varietat d'elements geològics, incloent-hi roques, minerals, fòssils, sòls, formes del relleu, formacions i unitats geològiques i paisatges que són el producte i registre de l'evolució de la Terra.

19. Geoparcs o parcs geològics: territoris delimitats que presenten formes geològiques úniques, d'especial importància científica, singularitat o bellesa, i que són representatius de la història evolutiva geològica i dels esdeveniments i processos que els han format; també, llocs que destaquen pels seus valors arqueològics, ecològics o culturals relacionats amb el regne mineral.

20. Hàbitats naturals: zones terrestres o aquàtiques diferenciades per les seues característiques geogràfiques, abiòtiques i biòtiques, tant si són enterament naturals com seminaturals.

21. Hàbitat d'una espècie: medi definit per factors abiòtics i biòtics específics on viu l'espècie en una de les fases del seu cicle biològic.

22. Instruments de gestió: sota aquesta denominació s'inclou qualsevol tècnica de gestió d'un espai natural i dels seus usos que haja sigut sotmés a un procés d'informació pública, haja sigut objecte d'una aprovació formal i haja sigut publicat.

23. Material genètic: tot material d'origen vegetal, fúngic, animal, microbià o d'un altre tipus que continga unitats funcionals de l'herència.

24. Mesures compensatòries: mesures específiques incloses en un pla o projecte que tenen per objecte compensar, tan exactament com siga possible, el seu impacte negatiu sobre l'espècie o l'hàbitat afectat.

25. Objectiu de conservació d'un lloc: nivells poblacionals de les diferents espècies, així com superfície i qualitat dels hàbitats, que ha de tindre un espai per a aconseguir un estat de conservació favorable.

26. Paisatge: qualsevol part del territori el caràcter del qual siga el resultat de l'acció i la interacció de factors naturals i/o humans, tal com la percep la població.

27. Patrimoni natural: conjunt de béns i recursos de la naturalesa font de diversitat biològica i geològica, que tenen un valor rellevant mediambiental, paisatgístic, científic o cultural.

28. Recursos biològics: els recursos genètics, els organismes o parts d'ells, les poblacions o qualsevol altre tipus del component biòtic dels ecosistemes de valor o utilitat real o potencial per a la humanitat.

29. Recursos genètics: material genètic de valor real o potencial.

30. Recursos naturals: tot component de la naturalesa susceptible de ser aprofitat per l'ésser humà per a la satisfacció de les seues necessitats i que tinga un valor actual o potencial, com ara: el paisatge natural; les aigües, superficials i subterrànies; el sòl, subsòl i les terres per la seua capacitat d'ús major (agrícoles, pecuàries, forestals, cinegètica i de protecció); la biodiversitat; la geodiversitat; els recursos genètics i els ecosistemes que donen suport a la vida; els hidrocarburs; els recursos hidroenergètics, eòlics, solars, geotèrmics i semblants; l'atmosfera i l'espectre radioelèctric, i els minerals, les roques i altres recursos geològics renovables i no renovables.

31. Reserves de biosfera: territoris declarats com a tals en el si del Programa MaB, de la UNESCO, a què està adherit el Regne d'Espanya, de gestió integrada, participativa i sostenible del patrimoni i dels recursos naturals.

32. Restauració d'ecosistemes: conjunt d'activitats orientades a restablir la funcionalitat i la capacitat d'evolució dels ecosistemes cap a un estat madur.

33. Tàxon: grup d'organismes amb característiques comunes.

34. Tàxon extingit: tàxon autòcton desaparegut en el passat de la seua àrea de distribució natural.

35. Tàxons autòctons: tàxons existents de forma natural en un lloc determinat, inclosos els extingits, si és el cas.

36. Ús sostenible del patrimoni natural: utilització dels seus components d'una manera i a un ritme que no ocasione que es reduïsquen a llarg termini, amb la qual cosa es mantenen les possibilitats de la seua aportació a la satisfacció de les necessitats de les generacions actuals i futures.

37. Entitat de custòdia del territori: organització pública o privada, sense ànim de lucre, que du a terme iniciatives que inclouen la realització d'acords de custòdia del territori per a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.

38. Patrimoni geològic: conjunt de recursos naturals geològics de valor científic, cultural i/o educatiu, ja siguen formacions i estructures geològiques, formes del terreny, minerals, roques, meteorits, fòssils, sòls i altres manifestacions geològiques, que permeten conèixer, estudiar i interpretar: a) l'origen i l'evolució de la Terra, b) els processos que l'han modelada, c) els climes i paisatges del passat i present i d) l'origen i l'evolució de la vida.

39. Medi marí: aigües marines sotmeses a sobirania o jurisdicció espanyola, i el seu llit, subsòl i recursos naturals.

40. Situació crítica d'una espècie: situació en què una espècie, d'acord amb una anàlisi de viabilitat demogràfica o d'hàbitat, o un diagnòstic realitzat sobre la base de la millor informació científica disponible, es troba en risc imminent d'extinció en estat silvestre.

41. Jardí botànic: institució (pública, privada o mixta) o instal·lació de conservació *ex situ*, que exhibeix col·leccions científiques de plantes vives, mantingudes, cultivades i propagades per a la consecució simultània d'objectius d'estudi, divulgació, ensenyament i conservació de la diversitat vegetal.

42. Solta: alliberament d'exemplars d'espècies objecte d'aprofitament piscícola o cinegètic que, en el cas de les espècies al·lòctones no catalogades com a invasores, només es podran realitzar en aquells trams de riu, estany o pantà, o terrenys cinegètics en què s'haja autoritzat aquest tipus d'alliberaments abans de l'entrada en vigor de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, de Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, i sempre amb la finalitat de capturar els exemplars del medi en el termini de temps més breu possible, i en qualsevol cas abans que es puguin naturalitzar.

43. Utilització de recursos genètics: la realització d'activitats d'investigació i desenvolupament sobre la composició genètica i/o bioquímica de recursos genètics, inclús per mitjà de l'aplicació de biotecnologia, d'acord amb la definició que s'estipula en l'article 2 del Conveni sobre la diversitat biològica.»

Tres. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Funció social i pública del patrimoni natural i la biodiversitat.*

1. El patrimoni natural i la biodiversitat exerceixen una funció social rellevant per la seua estreta vinculació amb el desenvolupament, la salut i el benestar de les persones, i per la seua aportació al desenvolupament social i econòmic.

2. Les activitats encaminades a la consecució dels fins d'aquesta llei podran ser declarades d'utilitat pública o interès social, a tots els efectes i en particular als expropiatoris, respecte dels béns o drets que en podrien ser afectats.

3. Les obres necessàries per a la conservació i restauració dels espais protegits, per a la conservació d'espècies amenaçades o per a la conservació d'hàbitats en perill de desaparició, especialment les que tinguen per objecte fer front a fenòmens catastròfics o excepcionals, podran ser declarades per part de l'Estat com d'interès general, en l'àmbit de les seues competències, amb un informe de les comunitats autònomes afectades. La declaració es realitzarà mitjançant una llei estatal.

4. En la planificació i gestió dels espais protegits i la conservació dels hàbitats i les espècies, es fomentaran els acords voluntaris amb propietaris i usuaris dels

recursos naturals, així com la participació de la societat civil en la conservació de la biodiversitat.»

Quatre. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Deures dels poders públics.*

1. Tots els poders públics, en els seus respectius àmbits competencials, vetllaran per la conservació i la utilització racional del patrimoni natural en tot el territori nacional, que inclou el seu medi marí, així com en la zona econòmica exclusiva i en la plataforma continental, amb independència de la seua titularitat o règim jurídic, tenint en compte especialment els tipus d'hàbitats naturals i les espècies silvestres en règim de protecció especial.

2. Les administracions públiques, en el seu respectiu àmbit competencial:

a) Promouran la participació i les activitats que contribuïsquen a assolir els objectius de la present llei.

b) Desenvoluparan i aplicaran incentius positius per a la conservació i ús sostenible del patrimoni natural i la biodiversitat, i identificaran i, en la mesura que siga possible, eliminaran els incentius contraris a la conservació d'aquest.

c) Promouran la utilització de mesures fiscals i altres incentius econòmics per a la realització d'iniciatives privades de conservació de la naturalesa i per a la desincentivació d'aquelles amb incidència negativa sobre la conservació de la biodiversitat i l'ús sostenible del patrimoni natural.

d) Fomentaran, a través de programes de formació, l'educació i informació general, amb especial atenció als usuaris del territori nacional i del medi marí, sobre la necessitat de protegir el patrimoni natural i la biodiversitat.

e) Es dotaran de ferramentes que permeten conèixer l'estat de conservació del patrimoni natural i de la biodiversitat, i les causes que determinen els seus canvis, per a dissenyar les mesures que calga adoptar, incloent-hi les d'adaptació i mitigació per a minimitzar els riscos i impactes del canvi climàtic sobre la biodiversitat i per a assegurar la persistència de les espècies en un context de canvi climàtic.

f) Integraran en les polítiques sectorials els objectius i les previsions necessaris per a la conservació i valoració del patrimoni natural, la protecció de la biodiversitat i la geodiversitat, la conservació i l'ús sostenible dels recursos naturals, la prevenció de la fragmentació dels hàbitats i el manteniment i, si és el cas, la restauració de la integritat dels ecosistemes.

g) Fomentaran l'augment dels coneixements, la base científica i les tecnologies referides a la diversitat biològica, els seus valors i funcionament, el seu estat i tendències i les conseqüències de la pèrdua de tot això.»

Cinc. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Competències de les administracions públiques sobre biodiversitat marina.*

1. Correspon a l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, l'exercici de les funcions a què es refereix aquesta llei, respecte a totes les espècies, espais, hàbitats o àrees crítics situats en el medi marí, sense perjudi de les competències de les comunitats autònomes del litoral.

Així mateix, correspon a l'Administració General de l'Estat l'exercici d'aquestes funcions en la zona econòmica exclusiva, plataforma continental i espais situats en els estrets sotmesos al dret internacional o en alta mar.

2. Correspon a l'Administració General de l'Estat l'establiment de qualsevol limitació o prohibició de la navegació marítima i de les seues activitats connexes, així com la prevenció i la lluita contra la contaminació en les aigües marines objecte d'aquesta disposició.

3. Així mateix, correspon a l'Administració General de l'Estat l'exercici de les funcions objecte dels punts anteriors d'aquest article en els espais marins situats en els estrets sotmesos al dret Internacional o en alta mar.

4. Correspon a les comunitats autònomes l'exercici de les funcions a què es refereix aquesta llei respecte a espècies (excepte les altament migratòries) i espais, hàbitats o àrees crítiques situats en el medi marí, quan existisca continuïtat ecològica de l'ecosistema marí amb l'espai natural terrestre objecte de protecció, avalada per la millor evidència científica existent.

5. L'exercici de les funcions mencionades en el present article per l'administració competent es farà d'acord amb els principis de cooperació i col·laboració interadministrativa.»

Sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 9 queden redactats de la manera següent:

«1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la col·laboració de les comunitats autònomes i de les institucions i organitzacions de caràcter científic, econòmic i social, elaborarà i mantindrà actualitzat un inventari espanyol del patrimoni natural i de la biodiversitat que arrebplegarà la distribució, abundància, estat de conservació i utilització, així com qualsevol altra informació que es considere necessària, de tots els elements terrestres i marins integrants del patrimoni natural, amb especial atenció als que requerisquen mesures específiques de conservació o hagen sigut declarats d'interés comunitari.

2. El contingut i l'estructura de l'Inventari Espanyol del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat es determinaran reglamentàriament, després de la consulta a les comunitats autònomes, i haurà de contindre, almenys, la informació relativa:

- 1r. Al Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició.
- 2n. Al Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial, que inclou el Catàleg Espanyol d'Espècies Silvestres Amenaçades.
- 3r. Al Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores.
- 4t. A l'Inventari Espanyol d'Espais Naturals Protegits, Xarxa Natura 2000 i àrees protegides per instruments internacionals.
- 5é. A l'Inventari de l'Estadística Forestal Espanyola.
- 6é. A l'Inventari Espanyol de Bancs de Material Genètic referit a espècies silvestres.
- 7é. A l'Inventari Espanyol de Caça i Pesca.
- 8é. A l'Inventari Espanyol de Parcs Zoològics.
- 9é. A l'Inventari Espanyol dels Coneixements Tradicionals relatius al patrimoni natural i la biodiversitat.
10. A un inventari de llocs d'interés geològic representatiu, com a mínim, de les unitats i contextos geològics arrebplegats en l'annex VIII.
11. A un inventari espanyol d'hàbitats i espècies marins.
12. A un inventari espanyol d'espècies terrestres.»

Set. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Sistema d'indicadors.*

En l'Inventari Espanyol del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat s'establirà un sistema d'indicadors per a expressar de forma sintètica els resultats, de manera que puguen ser transmesos al conjunt de la societat, incorporats als processos de presa de decisions i integrats a escala supranacional. Els indicadors s'elaboraran amb la participació de les comunitats autònomes i s'aprovaran, amb un informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, mitjançant una ordre del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Els indicadors més significatius s'incorporaran a l'Inventari d'Operacions Estadístiques del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i al Pla Estadístic Nacional.»

Huit. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Informes sobre l'estat del patrimoni natural i de la biodiversitat.*

Partint de les dades de l'Inventari Espanyol del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la col·laboració de les comunitats autònomes i, si és el cas, d'altres òrgans de l'Administració General de l'Estat, elaborarà i publicarà anualment un informe amb els valors, l'anàlisi i la interpretació dels resultats del sistema d'indicadors. Aquest informe serà presentat a la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i al Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, abans de fer-se públic.

De la mateixa manera, es realitzarà un informe cada sis anys sobre l'estat i l'evolució del patrimoni natural i de la biodiversitat, que contindrà també una avaluació dels resultats aconseguits per les principals polítiques adoptades en aquesta matèria. L'informe serà presentat davant del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i davant de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, abans de fer-se públic.»

Nou. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Elaboració i aprovació del Pla Estratègic Estatal del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en col·laboració amb la resta dels ministeris i, en especial, amb el Ministeri de Foment pel que fa a la marina mercant i al trànsit i transport aeri, i amb el mencionat departament i el Ministeri de Defensa en relació amb la gestió de l'espai aeri, elaborarà el Pla Estratègic Estatal del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat.

En l'elaboració de l'esmentat pla participaran així mateix les comunitats autònomes a través de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, que l'elevàrà, per a l'aprovació, a la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

2. El procediment d'elaboració del pla inclourà necessàriament tràmits d'informació pública i consulta de la comunitat científica, dels agents econòmics i socials, de les administracions públiques afectades i de les organitzacions sense fins lucratiu que persegueixen la consecució dels objectius d'aquesta llei.

3. En tot cas, el pla serà objecte de l'avaluació ambiental prevista en la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'Avaluació Ambiental.

4. El pla serà aprovat mitjançant un reial decret, en un termini màxim de dos anys, amb un informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat. El reial decret haurà d'especificar el període de vigència del pla, que, en tot cas, no podrà ser superior a deu anys.»

Deu. S'afegirà un nou capítol III, amb un nou article 15, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL III

Estratègia estatal d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques

Article 15. *Del marc estratègic de la infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques.*

1. Per a garantir la connectivitat ecològica i la restauració del territori espanyol, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la col·laboració de les

comunitats autònomes a través de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i d'altres ministeris implicats, elaborarà, en un termini màxim de tres anys a comptar de l'entrada en vigor de la present llei, una estratègia estatal d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques, que incorporarà una cartografia adequada que permeta visualitzar-la gràficament. Aquesta estratègia, amb un informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, serà aprovada mitjançant una ordre conjunta, a proposta dels ministeris que hagen participat en l'elaboració i publicada en el "Boletín Oficial del Estado".

2. L'estratègia estatal d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques tindrà per objectiu marcar les directrius per a la identificació i conservació dels elements del territori que componen la infraestructura verda del territori espanyol, terrestre i marí, i perquè la planificació territorial i sectorial que realitzen les administracions públiques permeta i assegure la connectivitat ecològica i la funcionalitat dels ecosistemes, la mitigació i adaptació als efectes del canvi climàtic, la desfragmentació d'àrees estratègiques per a la connectivitat i la restauració d'ecosistemes degradats.

3. L'estratègia estatal d'infraestructura verda tindrà en especial consideració, entre d'altres, els espais protegits, hàbitats en perill de desaparició i d'espècies en perill d'extinció, àrees de muntanya, cursos fluvials, zones humides, vies pecuàries, corrents oceànics, canyons submarins, rutes migratòries que faciliten la connectivitat i sistemes d'alt valor natural originats com a conseqüència de les bones pràctiques aplicades pels diferents sectors econòmics, així com hàbitats prioritaris per a restaurar, terrenys afectats pels bancs de conservació de la naturalesa i instruments utilitzats per les administracions competents en l'aplicació del Conveni Europeu del Paisatge, subscrit a Florència el 20 d'octubre de l'any 2000.

4. Basant-se en les directrius de l'estratègia estatal, les comunitats autònomes desenvoluparan, en un termini màxim de tres anys a comptar de l'aprovació de la dita estratègia estatal, les seues pròpies estratègies, que inclouran, almenys, els objectius continguts en l'estratègia estatal.»

Onze. El capítol III passa a denominar-se capítol IV.

Dotze. Es reenumeren els articles 15 al 23, que passen a ser els articles 16 al 24, respectivament.

Tretze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 17 i s'inclou un nou apartat 4, amb la redacció següent:

«1. Els plans d'ordenació dels recursos naturals són l'instrument específic per a la delimitació, tipificació, integració en xarxa i determinació de la seua relació amb la resta del territori, dels sistemes que integren patrimoni i els recursos naturals d'un determinat àmbit espacial, amb independència d'altres instruments que puga establir la legislació autonòmica. La vigència i els terminis de revisió seran definits per la normativa de les comunitats autònomes o, en l'àmbit de les seues competències, per l'Administració General de l'Estat.»

«4. Els plans d'ordenació dels recursos naturals inclouran una memòria econòmica de les mesures proposades.»

Catorze. Es modifica l'article 19.4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els ajuntaments, en l'àmbit de les seues corresponents competències, podran proposar excepcions per a garantir la prestació dels serveis mínims previstos en l'article 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local. Aquestes excepcions hauran d'estar prou motivades i sotmetre's a l'aprovació de l'òrgan competent de la comunitat autònoma.»

Quinze. Es modifica l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Dels espais naturals sotmesos a règim de protecció preventiva.*

1. Quan de les informacions obtingudes per la comunitat autònoma es deduïska l'existència d'una zona ben conservada, amenaçada de forma significativa per un factor de pertorbació que altere tal estat, les administracions públiques competents prendran les mesures necessàries per a eliminar o reduir el factor de pertorbació.

2. En el cas que l'eliminació o la reducció del factor de pertorbació no siga possible, s'establirà un règim de protecció preventiva consistent en:

a) L'obligació dels titulars dels terrenys de facilitar informació i accés als agents de l'autoritat i als representants de les comunitats autònomes.

b) S'iniciarà immediatament el pla d'ordenació dels recursos naturals de la zona, si no està ja iniciat.

c) Sense perjudi de l'adopció de les mesures previstes en l'article anterior d'aquesta llei, s'aplicarà, si és el cas, algun règim de protecció, després del compliment del tràmit d'audiència als interessats, informació pública i consulta de les administracions afectades.»

Setze. L'article 24 passa a ser article 25 i queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *El Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició.*

1. Sota la dependència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb caràcter administratiu i àmbit estatal, es crea el Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició, que s'instrumentarà reglamentàriament, i en el qual s'inclouran els hàbitats en perill de desaparició la conservació o, si és el cas, la restauració dels quals exigisca mesures específiques de protecció i conservació per trobar-se, almenys, en alguna de les circumstàncies següents:

1a. Tindre la seua àrea de distribució molt reduïda i en disminució.

2a. Haver sigut destruïts en la major part de la seua àrea de distribució natural.

3a. Haver patit un dràstic deteriorament de la seua composició, estructura i funcions ecològiques en la major part de la seua àrea de distribució natural.

4a. Trobar-se en alt risc de transformació irreversible a curt o a mitjà termini en una part significativa de la seua àrea de distribució, incloent-hi el risc de transformació a causa dels efectes del canvi climàtic.

2. La inclusió d'hàbitats en el Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició la farà el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, bé a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, després de la iniciativa de les comunitats autònomes, bé a proposta del Ministeri mateix, quan existisca informació tècnica o científica que així ho aconselle.

3. Qualsevol ciutadà o organització podrà sol·licitar la iniciació del procediment d'inclusió si acompanya la corresponent sol·licitud d'una argumentació científica de la mesura proposada.»

Dèsset. L'article 25 passa a ser article 26 i queda redactat de la manera següent:

«Article 26. *Efectes.*

La inclusió d'un hàbitat en el Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició tindrà els efectes següents:

a) Una superfície adequada serà inclosa en algun instrument de gestió o figura de protecció d'espais naturals, nova o ja existent.

b) L'administració competent definirà i prendrà les mesures necessàries per a frenar la recessió i eliminar el risc de desaparició d'aquests hàbitats en els instruments de planificació i d'un altre tipus adequats a aquests fins.»

Díhuit. L'article 26 passa a ser article 27 i queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Estratègies i plans de conservació i restauració.*

1. La Conferència Sectorial de Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i amb l'informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, aprovarà estratègies de conservació i restauració dels hàbitats en perill de desaparició.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient aprovarà les estratègies de conservació i restauració dels hàbitats en perill de desaparició marins, excepte per als hàbitats que se situen exclusivament en espais amb continuïtat ecològica de l'ecosistema marí respecte de l'espai natural terrestre objecte de protecció, avalada per la millor evidència científica existent.

3. Aquestes estratègies, que constituïran el marc orientatiu dels plans o instruments de gestió adoptats per a la conservació i restauració, inclouran almenys un diagnòstic de la situació i de les principals amenaces, incloent-hi els impactes previstos del canvi climàtic i les accions que calga emprendre. Aquestes estratègies, o almenys una ressenya que han sigut aprovades, es publicaran en el "Boletín Oficial del Estado", amb remissió a la seua electrònica en què es trobe publicat el contingut complet.»

Dènou. El article 27 passa a ser article 28 i queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Definició d'espais naturals protegits.*

1. Tindran la consideració d'espais naturals protegits els espais del territori nacional, incloses les aigües continentals i el medi marí, junt amb la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, que complisquen almenys un dels requisits següents i siguen declarats com a tals:

a) Contindre sistemes o elements naturals representatius, singulars, fràgils, amenaçats o d'especial interès ecològic, científic, paisatgístic, geològic o educatiu.

b) Estar dedicats especialment a la protecció i el manteniment de la diversitat biològica, de la geodiversitat i dels recursos naturals i culturals associats.

2. Els espais naturals protegits podran comprendre en el seu perímetre àmbits terrestres exclusivament, simultàniament terrestres i marins, o exclusivament marins.»

Vint. L'article 28 passa a ser article 29 i queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Contingut de les normes reguladores dels espais protegits.*

1. Les normes reguladores dels espais protegits, així com els seus mecanismes de planificació de la gestió, determinaran els instruments jurídics, financers i materials que es consideren necessaris per a complir eficaçment els fins perseguits amb la declaració.

2. Si se solapen en un mateix lloc distintes figures d'espais protegits, les normes reguladores i els mecanismes de planificació hauran de ser coordinats per a unificar-se en un únic document integrat, a fi que els diferents règims aplicables en funció de cada categoria conformen un tot coherent. Constituïxen una excepció d'això els supòsits en què les distintes figures d'espais protegits corresponguen a diferents administracions públiques, sense perjudi de la col·laboració interadministrativa pertinent.»

Vint-i-u. Els articles 29, 30 i 31 passen a ser 30, 31 i 32, respectivament.

Vint-i-dos. Es modifica l'article 31.4, que queda redactat de la manera següent:

«4. En els parcs es podrà facilitar l'entrada de visitants amb les limitacions necessàries per a garantir la protecció d'aquells i els drets dels titulars dels terrenys ubicats en aquests.»

Vint-i-tres. L'article 32 passa a ser article 33 i queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Àrees marines protegides.*

1. Les àrees marines protegides són espais naturals designats per a la protecció d'ecosistemes, comunitats o elements biològics o geològics del medi marí, incloent-hi les àrees intermareal i submareal, que, per la seua raresa, fragilitat, importància o singularitat, mereixen una protecció especial. Aquests espais podran ser objecte d'incorporació a la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya, regulada en la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí.

2. Per a la conservació de les àrees marines protegides i dels seus valors naturals, s'aprovaran plans o instruments de gestió que establisquen, almenys, les mesures de conservació necessàries i les limitacions d'explotació dels recursos naturals que siguen procedents per a cada cas i per al conjunt de les àrees incorporables a la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.

3. El Pla director de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya, regulat en l'article 29 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, establirà els criteris mínims comuns de gestió aplicables a les àrees marines protegides incloses en la dita xarxa.»

Vint-i-quatre. L'article 33 passa a ser l'article 34 i queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Els monuments naturals.*

1. Els monuments naturals són espais o elements de la naturalesa constituïts bàsicament per formacions de notòria singularitat, raresa o bellesa, que mereixen ser objecte d'una protecció especial.

2. Es consideraran també monuments naturals els arbres singulars i monumentals, les formacions geològiques, els jaciments paleontològics i mineralògics, els estratotips i la resta d'elements del regne mineral que reuneixen un interès especial per la singularitat o importància dels seus valors científics, culturals o paisatgístics.

3. En els monuments naturals estarà limitada l'explotació de recursos, excepte quan aquesta explotació siga plenament coherent amb la conservació dels valors que es pretenen protegir, d'acord amb allò que s'ha establert en les seues normes de declaració o gestió, o en aquells casos en què, per raons d'investigació o de conservació, o per tractar-se d'activitats econòmiques compatibles amb mínim impacte i que contribuïsqen al benestar socioeconòmic o de la població, es permeta la dita explotació, després de la pertinent autorització administrativa.»

Vint-i-cinc. Els articles 34 i 35 passen a ser 35 i 36, respectivament.

Vint-i-sis. L'article 36 passa a ser article 37 i queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Declaració i gestió dels espais naturals protegits.*

1. Correspon a les comunitats autònomes la declaració i la determinació de la fórmula de gestió dels espais naturals protegits en el seu àmbit territorial.

2. Correspon a l'Administració General de l'Estat la declaració i la gestió dels espais naturals protegits en el medi marí, excepte en els casos en què existisca continuïtat ecològica de l'ecosistema marí amb l'espai natural terrestre objecte de

protecció, avalada per la millor evidència científica existent, cas en què aquestes funcions correspondran a les comunitats autònomes.

3. Independentment de la categoria o figura que s'utilitze per a protegir-los, les limitacions en l'explotació dels recursos pesquers en aigües exteriors es realitzaran d'acord amb el que estableix l'article 18 de la Llei 3/2001, de 26 de març, de Pesca Marítima de l'Estat.

4. En els casos en què un espai natural protegit s'estenga pel territori de dos o més comunitats autònomes, aquestes establiran de comú acord les fórmules de col·laboració necessàries.»

Vint-i-set. Els articles 37 al 40 passen a ser els articles 38 al 41, respectivament.

Vint-i-huit. L'article 41 passa a ser article 42 i queda redactat de la manera següent:

«Article 42. *Xarxa Natura 2000.*

1. La Xarxa Ecològica Europea Natura 2000 és una xarxa ecològica coherent composta pels llocs d'importància comunitària (d'ara en avant, LIC), fins que siguen transformats en zones especials de conservació (d'ara en avant, ZEC) dites ZEC i les zones d'especial protecció per a les aus (d'ara en avant, ZEPA), la gestió dels quals tindrà en compte les exigències ecològiques, econòmiques, socials i culturals, així com les particularitats regionals i locals.

2. Els LIC, les ZEC i les ZEPA tindran la consideració d'espais protegits, amb la denominació d'espai protegit Xarxa Natura 2000 i amb l'abast i les limitacions que l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes establisquen en la seua legislació i en els corresponents instruments de planificació, sempre en els seus respectius àmbits competencials.

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la participació de les comunitats autònomes, elaborarà i mantindrà actualitzades, en el marc del Pla estratègic estatal del patrimoni natural i la biodiversitat, unes directrius de conservació de la Xarxa Natura 2000. Aquestes directrius constituïran el marc orientatiu per a la planificació i gestió dels esmentats espais, i seran aprovades mitjançant un acord de la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

4. A fi de promocionar la realització d'activitats, coherents amb els valors que justifiquen la declaració dels espais Xarxa Natura 2000, que contribuïsquen al benestar de les poblacions locals i a la creació d'ocupació, es donarà prioritat a aquestes activitats, en especial a aquelles dirigides a la conservació o a la restauració dels valors naturals del lloc, en l'accés a subvencions, quan així ho prevegen les corresponents bases reguladores. De la mateixa manera, s'analitzarà, en el marc de les competències de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes, la possible implantació de bonificacions en taxes, despeses d'inscripció registral o quotes patronals de la Seguretat Social agrària, en les activitats que siguen en general tant coherents com compatibles amb els valors que justifiquen la declaració com a espais Xarxa Natura 2000 i contribuïsquen al benestar de les poblacions locals i a la creació d'ocupació.»

Vint-i-nou. L'article 42 passa a ser article 43 i queda redactat de la manera següent:

«Article 43. *Llocs d'importància comunitària i zones especials de conservació.*

1. Els LIC són aquells espais del conjunt del territori nacional o del medi marí, junt amb la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, aprovats com a tals, que contribueixen de manera apreciable al manteniment o, si és el cas, al restabliment de l'estat de conservació favorable dels tipus d'hàbitats naturals i els hàbitats de les espècies d'interés comunitari, que figuren respectivament en els annexos I i II d'aquesta llei, en la seua àrea de distribució natural.

2. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències respectives i sobre la base dels criteris establits en l'annex

III i en la informació científica pertinent, elaboraran una llista de llocs situats en els seus respectius territoris que puguen ser declarats com a zones especials de conservació. La proposta, que indicarà els tipus d'hàbitats naturals i les espècies autòctones d'interés comunitari existents en aquests llocs, se sotmetrà al tràmit d'informació pública. Si, com a resultat del tràmit d'informació pública anterior, es duu a terme una ampliació dels límits de la proposta inicial, aquesta serà sotmesa a un nou tràmit d'informació pública.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient proposarà la llista a la Comissió Europea perquè siga aprovada com a LIC.

Des del moment que s'envie al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la llista dels espais proposats com a LIC, perquè la trasllade a la Comissió Europea, aquests passaran a tindre un règim de protecció preventiva que garantisca que no existisca una minva de l'estat de conservació dels seus hàbitats i espècies fins al moment de la seua declaració formal. L'enviament de la proposta d'un espai com a LIC comportarà, en el termini màxim de sis mesos, fer públic en el butlletí oficial de l'administració competent els seus límits geogràfics, els hàbitats i espècies pels quals es va declarar cada un, els hàbitats i espècies prioritaris presents i el règim preventiu que se'ls aplicarà.

3. Una vegada aprovades o ampliades les llistes de LIC per la Comissió Europea, aquests seran declarats per les administracions competents com a ZEC com més prompte millor i com a màxim en un termini de sis anys, junt amb l'aprovació del corresponent pla o instrument de gestió. Per a fixar la prioritat en la declaració d'aquestes zones, caldrà ajustar-se a la importància dels llocs, al manteniment en un estat de conservació favorable o al restabliment d'un tipus d'hàbitat natural d'interés comunitari o d'una espècie d'interés comunitari, així com a les amenaces de deteriorament i destrucció que pesen sobre elles, tot això a fi de mantindre la coherència de la Xarxa Natura 2000.»

Trenta. L'article 43 passa a ser l'article 44 i queda redactat de la manera següent:

«Article 44. *Zones d'especial protecció per a les aus.*

Els espais del territori nacional i del medi marí, junt amb la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, més adequats en nombre i en superfície per a la conservació de les espècies d'aus incloses en l'annex IV d'aquesta llei i per a les aus migratòries de presència regular a Espanya, seran declarades com a ZEPA i s'hi establiran mesures per a evitar les pertorbacions i de conservació especials quant al seu hàbitat, per a garantir-hi la supervivència i la reproducció. Per al cas de les espècies de caràcter migratori que arriben regularment al territori espanyol i a les aigües marines sotmeses a sobirania o jurisdicció espanyola, es tindran en compte les necessitats de protecció de les seues àrees de reproducció, alimentació, muda, hivernada i zones de descans, i s'atribuirà particular importància a les zones humides i molt especialment a les d'importància internacional.»

Trenta-u. L'article 44 passa a ser l'article 45 i queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Declaració de les zones especials de conservació i de les zones d'especial protecció per a les aus.*

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, després del procediment d'informació pública, declararan les ZEC i les ZEPA, en l'àmbit de les seues competències respectives. Si, com a resultat del tràmit d'informació pública anterior, es duu a terme una ampliació dels límits de la proposta inicial, aquesta serà sotmesa a un nou tràmit d'informació pública.

Les declaracions es publicaran en els respectius diaris oficials i inclouran informació sobre els seus límits geogràfics i els hàbitats i espècies pels quals es va declarar cada un. De les dites declaracions es donarà compte al Ministeri

d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient als efectes de la comunicació a la Comissió Europea, de conformitat amb el que estableix l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.»

Trenta-dos. L'article 45 passa a ser article 46 i queda redactat de la manera següent:

«Article 46. *Mesures de conservació de la Xarxa Natura 2000.*

1. Respecte de les ZEC i les ZEPA, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències respectives, fixaran les mesures de conservació necessàries, que responguen a les exigències ecològiques dels tipus d'hàbitats naturals i de les espècies presents en tals àrees, que implicaran:

a) Adequats plans o instruments de gestió, específics dels llocs o integrats en altres plans de desenvolupament, que incloguen, almenys, els objectius de conservació del lloc i les mesures apropiades per a mantindre els espais en un estat de conservació favorable. Aquests plans hauran de tindre en especial consideració les necessitats dels municipis que estiguen inclosos totalment o en un gran percentatge del seu territori en aquests llocs, o amb limitacions singulars específiques lligades a la gestió del lloc.

b) Apropiadades mesures reglamentàries, administratives o contractuals.

2. Igualment, les administracions competents prendran les mesures apropiades, en especial en aquests plans o instruments de gestió, per a evitar en els espais de la Xarxa Natura 2000 el deteriorament dels hàbitats naturals i dels hàbitats de les espècies, així com les alteracions que repercutisquen en les espècies que hagen motivat la designació d'aquestes àrees, en la mesura que les dites alteracions puguen tindre un efecte apreciable pel que fa als objectius de la present llei.

3. Els òrgans competents, en el marc dels procediments previstos en la legislació d'avaluació ambiental, hauran d'adoptar les mesures necessàries per a evitar el deteriorament, la contaminació i la fragmentació dels hàbitats i les perturbacions que afecten les espècies fora de la Xarxa Natura 2000, en la mesura que aquests fenòmens tinguen un efecte significatiu sobre l'estat de conservació dels esmentats hàbitats i espècies.

4. Qualsevol pla, programa o projecte que, sense tindre relació directa amb la gestió del lloc o sense ser necessari per a aquesta, pugua afectar de forma apreciable les espècies o els hàbitats dels esmentats espais, ja siga individualment o en combinació amb altres plans, programes o projectes, se sotmetrà a una adequada avaluació de les seues repercussions en l'espai, que es realitzarà d'acord amb les normes que hi siguen aplicables, d'acord amb el que estableixen la legislació bàsica estatal i les normes addicionals de protecció dictades per les comunitats autònomes, tenint en compte els objectius de conservació de l'esmentat espai. A la vista de les conclusions de l'avaluació de les repercussions en l'espai, i supeditat al que disposa l'apartat 5, els òrgans competents per a aprovar o autoritzar els plans, programes o projectes només podran manifestar la seua conformitat amb aquests després d'haver-se assegurat que no causarà perjudi a la integritat de l'espai en qüestió i, si és procedent, després d'haver-se sotmés a informació pública. Els criteris per a la determinació de l'existència de perjudi a la integritat de l'espai seran fixats mitjançant una ordre del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, oïda la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

5. Si, a pesar de les conclusions negatives de l'avaluació de les repercussions sobre el lloc i a falta de solucions alternatives, s'ha de realitzar un pla, programa o projecte per raons imperioses d'interés públic de primer ordre, incloent-hi raons d'índole social o econòmica, les administracions públiques competents prendran les

mesures compensatòries necessàries per a garantir que la coherència global de Natura 2000 quede protegida.

La concurrència de raons imperioses d'interés públic de primer ordre només es podrà declarar per a cada supòsit concret:

- a) Per mitjà d'una llei.
- b) Mitjançant un acord del Consell de Ministres, quan es tracte de plans, programes o projectes que hagen de ser aprovats o autoritzats per l'Administració General de l'Estat, o de l'òrgan de govern de la comunitat autònoma. L'acord haurà de ser motivat i públic.

L'adopció de les mesures compensatòries es durà a terme, si és el cas, durant el procediment d'avaluació ambiental de plans i programes i d'avaluació d'impacte ambiental de projectes, d'acord amb el que disposa la normativa aplicable. Aquestes mesures s'aplicaran en la fase de planificació i execució que determine l'avaluació ambiental.

Les mesures compensatòries adoptades seran remeses, per la via corresponent, a la Comissió Europea.

6. En el cas que el lloc considerat albergue un tipus d'hàbitat natural i/o una espècie prioritària, assenyalats com a tals en els annexos I i II, únicament es podran al·legar les consideracions següents:

- a) Les relacionades amb la salut humana i la seguretat pública.
- b) Les relatives a conseqüències positives de primordial importància per al medi ambient.
- c) Altres raons imperioses d'interés públic de primer ordre, després de la consulta a la Comissió Europea.

7. La realització o execució de qualsevol pla, programa o projecte que puga afectar de forma apreciable espècies incloses en els annexos II o IV que hagen sigut catalogades, en l'àmbit estatal o en l'autonòmic, com en perill d'extinció, únicament es podrà dur a terme quan, en absència d'altres alternatives, hi concórreguen causes relacionades amb la salut humana i la seguretat pública, les relatives a conseqüències positives de primordial importància per al medi ambient o altres raons imperioses d'interés públic de primer ordre. La justificació del pla, programa o projecte i l'adopció de les corresponents mesures compensatòries es duran a terme d'acord amb el que preveu l'apartat 5, excepte pel que es refereix a la remissió de les mesures compensatòries a la Comissió Europea.

8. Des del moment que el lloc figure en la llista de LIC aprovada per la Comissió Europea, aquest quedarà sotmés al que disposen els apartats 4, 5 i 6 d'aquest article.

9. Des del moment de la declaració d'una ZEPA, aquesta quedarà sotmesa al que disposen els apartats 4 i 5 d'aquest article.»

Trenta-tres. L'article 46 passa a ser article 47 i queda redactat de la manera següent:

«Article 47. *Coherència i connectivitat de la Xarxa.*

A fi de millorar la coherència ecològica i la connectivitat de la Xarxa Natura 2000, les administracions, tenint en compte el que disposa l'article 15, fomentaran la conservació de corredors ecològics i la gestió d'aquells elements del paisatge i àrees terrestres i marines que siguen essencials o que revisten primordial importància per a la migració, la distribució geogràfica i l'intercanvi genètic entre poblacions d'espècies de fauna i flora silvestres, tenint en compte els impactes futurs del canvi climàtic.»

Trenta-quatre. L'article passa 47 a ser article 48 i queda redactat de la manera següent:

«Article 48. *Vigilància i seguiment.*

1. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències respectives, vigilaran l'estat de conservació dels tipus d'hàbitats i les espècies d'interés comunitari, tenint especialment en compte els tipus d'hàbitats naturals prioritaris i les espècies prioritàries, així com de conservació de les espècies d'aus que s'enumeren en l'annex IV. La Conferència Sectorial de Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, oït el Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, aprovarà unes directrius per a establir la metodologia comuna i les característiques d'aquest seguiment.

2. Les comunitats autònomes remetran al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient informació sobre els canvis en l'estat de conservació i les mesures de conservació a què es refereix l'article 46.1, l'avaluació dels resultats i les propostes de noves mesures que calga aplicar, als efectes de reflectir-los en l'Inventari Espanyol del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat i perquè l'esmentat Ministeri pugua remetre a la Comissió Europea els informes nacionals exigits per les directives europees.»

Trenta-cinc. L'article 48 passa a ser article 49.

Trenta-sis. Els articles 49 a 51 passen a ser 50 a 52.

Trenta-set. S'afig un capítol VI amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VI

Informació ambiental en el Registre de la Propietat

Article 53. *Incorporació de la informació geogràfica al Registre de la Propietat.*

1. La informació perimetral referida a espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000, als forests d'utilitat pública i als dominis públics de les vies pecuàries i zones incloses en l'Inventari Espanyol de Zones Humides, integrades en l'Inventari Espanyol del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, quedarà sempre incorporada al sistema d'informació geogràfica de la finca registral, d'acord amb el que disposa la legislació hipotecària.

2. A aquests efectes, i amb independència d'altres instruments o llocs electrònics d'informació mediambiental que puguen establir les comunitats autònomes en el marc de les seues competències, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient mantindrà actualitzat un servei de mapes en línia amb la representació gràfica georeferenciada i metadada, que permeta identificar i delimitar els àmbits espacials protegits a què es refereix l'apartat anterior, així com la importació de les seues dades perquè puguen ser contrastades amb les finques registrals en l'aplicació del sistema informàtic registral únic. El procediment de comunicació entre els respectius sistemes d'informació geogràfica es determinarà mitjançant una ordre ministerial conjunta del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i del Ministeri de Justícia.

3. En tota informació registral, així com en les notes de qualificació o de despatx referides a finques, que segons els sistemes de georeferenciació de finques registrals intersequen o confronten amb àmbits espacials subjectes a algun tipus de determinació mediambiental, d'acord amb la documentació arrellegada en l'apartat anterior, es posarà de manifest aquesta circumstància com a informació territorial associada i amb efectes merament informatius, i es recomanarà en tot cas, a més, la consulta a les autoritats ambientals competents.

4. Igualment, el Cadastre Immobiliari tindrà accés a la informació a què es refereix l'apartat segon, en els termes que preveu aquesta llei, de conformitat amb allò que disposa la seua normativa reguladora.»

Trenta-huit. L'article 52 passa a ser article 54, i queda redactat de la manera següent:

«Article 54. *Garantia de conservació d'espècies autòctones silvestres.*

1. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències respectives, adoptaran les mesures necessàries per a garantir la conservació de la biodiversitat que viu en estat silvestre, atenent preferentment la preservació dels seus hàbitats, establint règims específics de protecció per a aquelles espècies silvestres la situació de les quals així ho requerisca, i incloent-les en alguna de les categories mencionades en els articles 56 i 58 d'aquesta llei.

Igualment, hauran d'adoptar les mesures que siguen pertinents perquè la recollida en la naturalesa d'espècimens de les espècies de fauna i flora silvestres d'interés comunitari, que s'enumeren en l'annex VI, així com la gestió per a explotar-les, siguen compatibles amb el manteniment en un estat de conservació favorable.

2. L'Administració General de l'Estat prohibirà la importació i introducció d'espècies i subespècies al·lòctones quan aquestes siguen susceptibles de competir amb les espècies silvestres autòctones o alterar la seua puresa genètica o els equilibris ecològics.

3. La importació i la introducció en el territori nacional d'una espècie al·lòctona que podria concórrer potencialment en les circumstàncies descrites en l'apartat anterior estaran supeditades a l'obtenció d'una autorització administrativa per part del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, sense perjudici dels altres requisits previstos en la normativa sectorial corresponent.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient elaborarà, en el termini màxim d'un any, un llistat en què, sobre la base de la informació tècnica i científica existent, s'inclouran els tàxons al·lòctons susceptibles de competir amb les espècies silvestres autòctones o alterar la seua puresa genètica o els equilibris ecològics.

Aquest llistat serà publicat i actualitzat en la seua electrònica del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

4. Després de la publicació del llistat previst en l'apartat anterior, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient només autoritzarà la importació en el territori nacional d'una espècie inclosa en el llistat quan, en la primera importació sol·licitada, comprove per mitjà de l'avaluació d'una anàlisi de risc presentada per l'operador, que l'espècie no és susceptible d'incórrer en les circumstàncies descrites en l'apartat 2. Quan l'anàlisi de risc d'aquesta primera sol·licitud siga favorable a la importació, no serà necessari sol·licitar autoritzacions d'aquesta índole per a importacions posteriors, llevat que noves raons d'índole científica degudament fundades aconsellen que se sotmeta novament a una anàlisi de risc.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient mantindrà actualitzat en la seua seua electrònica un registre de les espècies que hagen sigut objecte d'aquestes anàlisis de riscos i del seu resultat.

5. Queda prohibit matar, danyar, molestar o inquietar intencionadament els animals silvestres, siga quin siga el mètode utilitzat o la fase del seu cicle biològic.

Aquesta prohibició inclou la retenció i captura en viu; la destrucció, dany, recol·lecció i retenció dels seus nius, de les seues cries o dels seus ous, aquests últims fins i tot si estan buits, així com la possessió, transport, tràfic i comerç d'exemplars vius o morts o dels seus restes, incloent-hi el comerç exterior.

Per a les espècies d'animals no compresos en alguna de les categories definides en els articles 56 i 58, aquestes prohibicions no s'aplicaran en els supòsits amb regulació específica, en especial en la legislació de muntanyes, caça, agricultura, sanitat i salut públiques, pesca continental i pesca marítima, o en els supòsits

regulats per l'Administració General de l'Estat o les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències, per a explotar-les, de manera compatible amb la conservació d'aquestes espècies.

6. Sense perjudi dels pagaments compensatoris que, si és el cas, es puguen establir per raons de conservació, amb caràcter general, les administracions públiques no són responsables dels danys ocasionats per les espècies de fauna silvestre, excepte en els supòsits establits en la normativa sectorial específica.»

Trenta-nou. S'afeg un article 55 amb la redacció següent:

«Article 55. *Reintroducció d'espècies silvestres autòctones extingides.*

1. Les administracions públiques promouran la reintroducció de les espècies de la fauna i flora silvestres autòctones extingides, incloent-hi les desaparegudes de tot el medi natural espanyol en temps històrics, sobre les quals existisquen referències escrites fidedignes i de les quals encara existisquen poblacions en altres llocs o en captivitat, especialment quan aquestes reintroduccions contribuïsquen al restabliment de l'estat de conservació favorable d'espècies o hàbitats d'interés comunitari.

La Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat elevarà, abans del 31 de desembre de 2017, a la Conferència Sectorial de Medi Ambient, després de la consulta al Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i, si és el cas, al Comité Científic del Llistat i Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades, un llistat d'espècies extingides en tot el medi natural espanyol. Aquest llistat serà publicat en el "Boletín Oficial del Estado". No es podran autoritzar projectes de reintroducció d'espècies no presents en estat silvestre en el territori espanyol que no estiguen incloses en el llistat mencionat.

2. Qualsevol administració pública o qualsevol persona física o jurídica de dret privat podrà sol·licitar a la direcció general competent en medi natural del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la iniciació del procediment d'inclusió d'una espècie en aquest llistat, per a la qual cosa haurà d'acompanyar la corresponent sol·licitud d'una argumentació científica justificativa del seu caràcter autòcton i de la seua presència estable en estat silvestre en el territori espanyol de manera prèvia a la seua extinció.

3. Els projectes de reintroducció d'espècies silvestres autòctones extingides podran ser executats per les administracions públiques o per qualsevol persona física o jurídica de dret privat, amb un informe favorable previ al projecte emés per la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i l'autorització preceptiva de l'Administració General de l'Estat o de la comunitat autònoma, en els seus respectius àmbits competencials, tenint en compte les condicions tècniques establides en les directrius tècniques sobre la matèria aprovades per la Conferència Sectorial de Medi Ambient, i després de comptar amb una adequada participació i audiència públiques en els termes de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

4. En el cas de la reintroducció d'espècies silvestres autòctones extingides del medi natural espanyol, incloses en el llistat previst en l'apartat 1, o encara presents a Espanya en estat silvestre però extingides en un determinat àmbit territorial i que siguen susceptibles d'estendre's per una altra o altres comunitats autònomes en què l'espècie objectiu no està present en l'actualitat, s'haurà d'elaborar un projecte de reintroducció, que haurà de rebre l'informe favorable de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i en tot cas, l'autorització preceptiva de l'Administració General de l'Estat o de la comunitat autònoma, en els seus respectius àmbits competencials.

En el cas de projectes de reintroducció d'espècies silvestres autòctones extingides encara presents a Espanya en estat silvestre però extingides en un

determinat àmbit territorial i que no siguen susceptibles d'estendre's per una altra o altres comunitats autònomes en què l'espècie objectiu no està present en l'actualitat, els projectes únicament s'hauran de comunicar, perquè en tinga coneixement, a la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i hauran de comptar en tot cas amb l'autorització preceptiva de l'Administració General de l'Estat o de la comunitat autònoma, en els seus respectius àmbits competencials.

5. Es podrà contemplar la realització de reintroduccions experimentals d'espècies silvestres autòctones extingides que no siguen essencials per a la conservació de tal espècie, per a comprovar que la dita espècie reintroduïda s'integra en l'ecosistema i queda demostrada la seua compatibilitat amb les espècies silvestres presents i les activitats humanes existents en la zona. Si no es produeix aquesta integració, i amb la justificació prèvia prou documentada i la comunicació a la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, les poblacions experimentals no essencials podran ser parcialment o totalment retirades o eliminades del medi natural.

6. En el supòsit de reintroduccions il·legals, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en el marc de les seues competències, impulsaran les accions necessàries per a revertir la situació a l'existent amb anterioritat a la de la reintroducció il·legal, amb l'eradicació dels exemplars alliberats i els seus descendents.»

Quaranta. L'article 53 passa a ser 56 i queda redactat de la manera següent:

«Article 56. *Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial.*

1. Es crea el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial, que s'instrumentarà reglamentàriament, després de la consulta a les comunitats autònomes i que inclourà espècies, subespècies i poblacions que siguen mereixedores d'una atenció i protecció particular en funció del seu valor científic, ecològic o cultural; per la seua singularitat o raresa, o pel seu grau d'amenaça, així com aquelles que figuren com a protegides en els annexos de les directives i els convenis internacionals ratificats per Espanya.

El llistat tindrà caràcter administratiu i àmbit estatal, i dependrà del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient durà a terme la inclusió, canvi de categoria o exclusió d'un tàxon o població en aquest llistat quan existisca informació tècnica o científica que així ho aconselle:

- a) a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, després de la iniciativa de les comunitats autònomes, o
- b) d'ofici.

Quan es tracte de tàxons o poblacions protegits en els annexos de les normes o decisions de la Unió Europea, com els que s'enumeren en l'annex V, o en els instruments internacionals ratificats per Espanya, la inclusió en el llistat la farà d'ofici el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i notificarà prèviament aquesta inclusió a la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

Qualsevol ciutadà o organització podrà sol·licitar la iniciació del procediment d'inclusió, canvi de categoria o exclusió acompanyant la corresponent sol·licitud d'una argumentació científica de la mesura proposada.

3. La inclusió d'un tàxon o població en el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial comportarà l'avaluació periòdica del seu estat de conservació.

4. Les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits territorials, podran establir llistats d'espècies silvestres en règim de protecció especial i determinar les prohibicions i actuacions suplementàries que es consideren necessàries per a preservar-les o a fi d'establir un major grau de protecció d'aquestes.»

Quaranta-u. L'article 54 passa a ser article 57 i queda redactat de la manera següent:

«Article 57. *Prohibicions i garantia de conservació per a les espècies incloses en el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial.*

1. La inclusió en el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial d'una espècie, subespècie o població comporta les següents prohibicions genèriques:

a) Tractant-se de plantes, fongs o algues, la de recollir-les, tallar-les, mutilar-les, arrancar-les o destruir-les intencionadament en la naturalesa.

b) Tractant-se d'animals, incloent-hi les seues larves, cries, o ous, la de qualsevol actuació feta amb el propòsit de donar-los mort, capturar-los, perseguir-los o molestar-los, així com la destrucció o el deteriorament dels seus nius, vivers i llocs de reproducció, hivernada o repòs.

c) En ambdós casos, la de posseir, naturalitzar, transportar, vendre, comerciar o intercanviar, oferir amb fins de venda o intercanvi, importar o exportar exemplars vius o morts, així com els seus propàguls o restes, excepte en els casos en què aquestes activitats, d'una manera controlada per l'Administració, puguen resultar clarament beneficioses per a conservar-los, en els casos que reglamentàriament es determinen.

Aquestes prohibicions s'aplicaran a totes les fases del cicle biològic d'aquestes espècies, subespècies o poblacions.

2. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències respectives, establiran un sistema de control de captures o de morts accidentals i, a partir de la informació recollida, adoptaran les mesures necessàries perquè aquestes no tinguen repercussions negatives importants en les espècies incloses en el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial, i es minimitzen en el futur.»

Quaranta-dos. L'article 55 passa a ser l'article 58.

Quaranta-tres. L'article 56 passa a ser l'article 59 i queda redactat de la manera següent:

«Article 59. *Efectes de la inclusió en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades.*

1. Pel que fa al Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades:

a) La inclusió d'un tàxon o població en la categoria "en perill d'extinció" comportarà, en un termini màxim de tres anys, l'adopció d'un pla de recuperació que incloga les mesures més adequades per al compliment dels objectius buscats i, si és el cas, la designació d'àrees crítiques.

En les àrees crítiques i en les àrees de potencial reintroducció o expansió d'aquests tàxons o poblacions definits com a tals en els plans de recuperació, es fixaran mesures de conservació i instruments de gestió, específics per a aquestes àrees o integrats en altres plans, que eviten les afeccions negatives per a les espècies que hagen motivat la designació d'aquelles àrees.

b) La inclusió d'un tàxon o població en la categoria "vulnerable" comportarà l'adopció, en un termini màxim de cinc anys, d'un pla de conservació que incloga les mesures més adequades per al compliment dels objectius buscats.

c) Per a aquells tàxons o poblacions que comparteixen els mateixos problemes de conservació o àmbits geogràfics semblants, es podran elaborar plans que compreguen diversos tàxons o poblacions simultàniament.

d) Per a les espècies o poblacions que visquen exclusivament o en alta proporció en espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000 o àrees protegides per instruments internacionals, els plans es podran integrar en les corresponents figures de planificació i gestió dels esmentats espais.

2. Les comunitats autònomes elaboraran i aprovaran els plans de conservació i de recuperació per a les espècies terrestres amenaçades.

3. En el cas de les espècies marines, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient elaborarà i aprovarà els plans de recuperació i conservació, mitjançant una ordre ministerial, que seran coherents amb els instruments de protecció previstos en la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de Protecció del Medi Marí, excepte per a les espècies amenaçades no altament migratòries els hàbitats de les quals se situen exclusivament en espais amb continuïtat ecològica de l'ecosistema marí respecte de l'espai natural terrestre objecte de protecció, avalada per la millor evidència científica existent.

4. Sense perjudi de la normativa sanitària vigent, el trasllat o moviment internacional d'exemplars vius d'espècies incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades haurà de comptar amb una autorització prèvia de la comunitat autònoma, amb un informe previ de la Direcció General competent del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. En el cas de les espècies marines de competència estatal, l'autorització serà emesa pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.»

Quaranta-quatre. L'article 57 passa a ser article 60 i queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Estratègies de conservació d'espècies amenaçades i de lluita contra amenaces per a la biodiversitat. Situació crítica d'una espècie.*

1. La Conferència Sectorial de Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i amb un informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, aprovarà les estratègies de conservació d'espècies amenaçades presents en més d'una comunitat autònoma, o aquelles altres que siguen clau per al funcionament dels ecosistemes presents en més d'una comunitat autònoma, i les estratègies de lluita contra les principals amenaces per a la biodiversitat, donant prioritat a les que afecten un nombre més gran d'espècies incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades, com l'ús il·legal de substàncies tòxiques, l'electrocució i la col·lisió amb cables elèctrics o parcs eòlics, o el plumbisme. Aquestes estratègies, o almenys una ressenya que han sigut aprovades, es publicaran en el "Boletín Oficial del Estado", amb remissió a la seua electrònica en què es trobe publicat el seu contingut complet.

Aquestes estratègies, que constituïran el marc orientatiu dels plans de recuperació i conservació, inclouran, almenys, un diagnòstic de la situació i de les principals amenaces per a les espècies, i les accions que cal emprendre per a recuperar-les.

2. Quan del seguiment o l'avaluació de l'estat de conservació d'una espècie en perill d'extinció es deduïska que hi ha un risc imminent d'extinció, el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb un informe previ de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, podrà declarar la situació crítica d'aquella espècie. Aquesta declaració tindrà com a conseqüència que les obres i projectes encaminats a la recuperació d'aquestes espècies tindran la consideració d'interés general i la tramitació tindrà caràcter d'urgència.

En aquests casos, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient coordinarà, en el si d'un grup de treball constituït per almenys un representant de l'esmentat Ministeri i de cada una de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia de l'àrea de distribució de l'espècie, les actuacions que calga realitzar per cada administració, en l'àmbit de les seues competències.

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient aprovarà les estratègies de conservació d'espècies amenaçades marines i les de lluita contra les amenaces per a la biodiversitat marina, donant prioritat a les que afecten un nombre més gran

d'espècies incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades, com la captura accidental per arts de pesca, la col·lisió amb embarcacions o el soroll submarí.»

Quaranta-cinc. El article 58 passa a ser l'article 61 i queda redactat de la manera següent:

«Article 61. *Excepcions.*

1. Les prohibicions establides en aquest capítol podran quedar sense efecte, amb l'autorització administrativa prèvia de la comunitat autònoma o de l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les seues competències, si no hi ha una altra solució satisfactòria, i sense que això supose perjudicar el manteniment en un estat de conservació favorable de les poblacions de què es tracte, en la seua àrea de distribució natural, quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) Si de l'aplicació es deriven efectes perjudicials per a la salut i seguretat de les persones.

b) Per a previndre perjudicis importants als cultius, el bestiar, els boscos, la pesca i la qualitat de les aigües. Excepte en el cas de les aus, també es podrà aplicar aquesta excepció en cas de perjudicis importants a unes altres formes de propietat.

c) Per raons imperioses d'interés públic de primer ordre, incloent-hi les de caràcter socioeconòmic i de conseqüències beneficioses d'importància primordial per al medi ambient. Aquesta excepció no serà aplicable en el cas de les aus.

d) Quan siga necessari per raó d'investigació, educació, repoblació o reintroducció, o quan calga per a la cria en captivitat orientada als esmentats fins.

e) En el cas de les aus, per a previndre accidents en relació amb la seguretat aèria.

f) Per a permetre, en condicions estrictament controlades i per mitjà de mètodes selectius, la captura, retenció o qualsevol altra explotació prudent de determinades espècies no incloses en el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial, en xicotetes quantitats i amb les limitacions requerides per a garantir-ne la conservació.

g) Per a protegir la flora i la fauna silvestres i els hàbitats naturals.

2. En els supòsits d'aplicació de l'últim incís de l'apartat 1, lletra b), i de l'apartat 1, lletra c), les administracions competents especificaran les mesures per mitjà de les quals quedarà garantit el principi de no-pèrdua neta de biodiversitat, previst en l'article 2.c), ja siga per mitjà de la figura dels bancs de conservació, ja siga per mitjà de l'adopció d'altres instruments.

3. En els supòsits previstos en l'apartat 1, lletra d), caldrà ajustar-se a les disposicions del Reial Decret 53/2013, d'1 de febrer, pel qual s'estableixen les normes bàsiques aplicables per a la protecció dels animals utilitzats en experimentació i altres fins científics.

4. En el cas d'autoritzacions excepcionals en què concórreguen les circumstàncies previstes en l'apartat 1, lletra f), la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat establirà els mecanismes necessaris per a garantir, basant-se en dades científiques rigoroses, que no hi ha altres alternatives viables i que el nivell màxim nacional de captures s'ajusta al concepte de "xicotetes quantitats". Igualment, s'establiran les quotes màximes de captura que es podran concedir, així com els sistemes de control del compliment de les esmentades mesures que hauran de ser realitzades abans del període autoritzat per a efectuar la captura, retenció o explotació prudent, i durant aquest, sense perjudicis dels controls addicionals que també s'han d'establir una vegada transcorregut aquest període.

5. L'autorització administrativa a què es refereixen els apartats anteriors haurà de ser pública i motivada, i especificar:

- a) L'objectiu i la justificació de l'acció.
- b) Les espècies a què es referisca.

c) Els mitjans, les instal·lacions, els sistemes o mètodes que s'han d'utilitzar i els límits, així com les raons i el personal qualificat per a fer-ne ús.

d) La naturalesa i condicions de risc, les circumstàncies de temps i lloc i, si és procedent, les solucions alternatives no adoptades i les dades científiques utilitzades.

e) Les mesures de control que s'aplicaran.

6. Les comunitats autònomes comunicaran al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient les autoritzacions acordades segons el que preveu aquest article, als efectes de la notificació posterior a la Comissió Europea i als organismes internacionals pertinents, assenyalant, en cada cas, els controls realitzats i els resultats obtinguts.

7. En el cas de captura en viu d'exemplars, els mètodes de captura o de marcatge han d'adoptar l'alternativa amb menor probabilitat de produir lesions o provocar mortalitat dels exemplars capturats.

8. La concessió per part de les administracions competents d'autoritzacions per a la pràctica del marcatge d'exemplars de fauna silvestre, en especial a través de l'anellatge científic, quedarà supeditada que el sol·licitant demostre la seua aptitud per a l'exercici de l'activitat, sobre una base mínima de coneixements comuns que establisca la Conferència Sectorial de Medi Ambient, amb la col·laboració de les entitats i societats científiques relacionades amb el marcatge.»

Quaranta-sis. L'article 59 passa a ser article 62.

Quaranta-set. L'article 60 passa a ser article 63, amb la redacció següent:

«Article 63. *Conservació ex situ de material biològic i genètic d'espècies silvestres.*

1. A fi de preservar la diversitat genètica de les espècies silvestres i de complementar les actuacions de conservació *in situ*, les administracions públiques promouran l'existència de bancs de material genètic i biològic d'espècies silvestres.

2. La Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat elaborarà unes directrius per a impulsar el treball coordinat entre els bancs de material genètic i biològic i les administracions públiques. Aquestes directrius inclouran, entre altres qüestions, els mecanismes per a l'impuls del treball en xarxa dels bancs, els procediments d'intercanvi d'informació sobre les col·leccions, els tàxons prioritaris per a ser conservats *ex situ* i els mecanismes de coordinació entre tots els implicats. Les directrius seran aprovades, amb un informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, per la Conferència Sectorial de Medi Ambient. Aquestes estratègies, o almenys una ressenya que han sigut aprovades, es publicaran en el "Boletín Oficial del Estado", amb remissió a la seua electrònica en què es trobe publicat el seu contingut complet.

3. Es donarà prioritat, entre d'altres, a la conservació de material biològic i genètic de tàxons del Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial, amb especial atenció a les espècies endèmiques o catalogades.

4. Les comunitats autònomes mantindran un registre dels bancs de material biològic i genètic d'espècies silvestres situats en el seu territori, amb informació actualitzada sobre les col·leccions conservades. A aquest efecte, els bancs hauran de proporcionar, almenys anualment, aquesta informació a l'administració competent de la seua comunitat autònoma.

5. Es crea l'Inventari Espanyol de Bancs de Material Biològic i Genètic d'espècies silvestres, dependent del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que tindrà caràcter informatiu i en què s'inclouran les dades que bolquen les comunitats autònomes.»

Quaranta-huit. L'article 61 passa a ser l'article 64, i queda redactat de la manera següent:

«Article 64. *Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores.*

1. Es crea el Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores, l'estructura i el funcionament del qual es regularan reglamentàriament i en què s'inclouran, quan existisca informació tècnica o científica que així ho aconselle, totes aquelles espècies i subespècies exòtiques invasores que constituïsquen una amenaça greu per a les espècies autòctones, els hàbitats o els ecosistemes, l'agronomia o els recursos econòmics associats a l'ús del patrimoni natural.

Aquest catàleg dependrà del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb caràcter administratiu i àmbit estatal.

2. La inclusió d'una espècie en el Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores la farà el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, després de la iniciativa de les comunitats autònomes o del Ministeri, quan existisca informació tècnica o científica que així ho aconselle.

Qualsevol ciutadà o organització podrà sol·licitar la iniciació del procediment d'inclusió o d'exclusió d'una espècie o subespècie, acompanyant la corresponent sol·licitud d'una argumentació científica de la mesura proposada.

3. La inclusió en el Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores comporta la prohibició genèrica de possessió, transport, tràfic i comerç d'exemplars vius, de les seues restes o propàguls que pogueren sobreviure o reproduir-se, incloent-hi el comerç exterior. Aquesta prohibició podrà quedar sense efecte, amb l'autorització administrativa prèvia de l'autoritat competent, quan siga necessari per raons d'investigació, salut o seguretat de les persones, o amb fins de control o eradicació, en el marc d'estratègies, plans i campanyes que, a aquest efecte, s'aproven.

4. Les administracions competents faran un seguiment de les espècies exòtiques amb potencial invasor, en especial d'aquelles que han demostrat aquest caràcter en altres països o regions, a fi de proposar, arribat el cas, que siguen incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores.

5. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i les comunitats autònomes, en el marc de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, elaboraran estratègies que continguen les directrius de gestió, control i possible eradicació de les espècies del Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores, atorgant prioritat a aquelles espècies que suposen un major risc per a la conservació de la fauna, flora o hàbitats autòctons amenaçats, amb particular atenció a la biodiversitat insular. La Conferència Sectorial de Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i amb un informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, aprovarà aquestes estratègies, que tindran caràcter orientatiu. Les estratègies o, almenys una ressenya que han sigut aprovades, es publicaran en el "Boletín Oficial del Estado", amb remissió a la seua electrònica en què es trobe publicat el seu contingut complet.

6. Les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits territorials, podran establir catàlegs d'espècies exòtiques invasores i determinar les prohibicions i les actuacions suplementàries que es consideren necessàries per a eradicar-les.

7. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient aprovarà les estratègies per a les espècies exòtiques invasores marines.»

Quaranta-nou. S'afeg un article 64 bis amb la redacció següent:

«Article 64 bis. *Espècies exòtiques invasores de preocupació per a la Unió.*

1. La gestió de les espècies exòtiques invasores preocupants per a la Unió es farà d'acord amb el que disposa el Reglament (UE) núm. 1143/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, sobre la prevenció i la gestió de la introducció i la propagació d'espècies exòtiques invasores.

2. L'incompliment de les obligacions previstes en l'esmentat reglament comportarà la imposició de les respectives sancions previstes en el títol VI d'aquesta llei.»

Cinquanta. Els articles 62 a 65 passen a ser els articles 65 a 68, respectivament.
Cinquanta-u. L'article 66 passa a ser article 69, amb la redacció següent:

«Article 69. *Objectius de la Xarxa espanyola de Reserves de la Biosfera.*

1. Els objectius de la Xarxa espanyola de Reserves de la Biosfera són:

- a) Mantindre un conjunt definit i interconnectat de "laboratoris naturals"; estacions comparables de seguiment de les relacions entre les comunitats humanes i els territoris en què es desenvolupen, amb especial atenció als processos de mútua adaptació i als canvis generats.
- b) Assegurar l'efectiva comparació contínua i la transferència de la informació així generada als escenaris en què siga aplicable.
- c) Promoure la generalització de models d'ordenació i gestió sostenible del territori.

2. El Comité MaB espanyol és l'òrgan col·legiat de caràcter assessor i científic, adscrit al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, la composició, els continguts i les funcions del qual es definiran reglamentàriament. El Comité exercirà la facultat de coordinació que correspon a l'Estat; posarà a disposició dels òrgans competents en les reserves de la biosfera l'estructura organitzativa i els mitjans necessaris perquè l'avaluació es realitze amb les garanties de rigor tècnic, objectivitat i comparabilitat que faciliten el compliment dels estàndards del programa definits per la UNESCO, i assegurarà un adequat equilibri entre el respecte de les autonomies territorials i la necessitat d'evitar que aquestes conduïsquen a compartimentacions que desconegen la mateixa unitat del sistema, sempre sense perjudi de les funcions que corresponen al mateix òrgan de gestió de cada reserva de la biosfera en els termes que preveu l'article 70.c).

El Comité MaB realitzarà les avaluacions preceptives de cada reserva de la biosfera, valorarà l'adequació d'aquestes als objectius i exigències establits i, si és el cas, proposarà la correcció dels aspectes contradictoris.»

Cinquanta-dos. L'article 67 passa a ser article 70, amb la redacció següent:

«Article 70. *Característiques de les reserves de la biosfera.*

Les reserves de la biosfera, per a integrar-se en la UNESCO i mantindre-s'hi com a tals, hauran de respectar les directrius i normes aplicables d'aquesta i comptar, com a mínim, amb:

a) Una ordenació espacial integrada per:

1r. Una o diverses zones nucli de la reserva que siguen espais naturals protegits, o LIC, o ZEC, o ZEPA, de la Xarxa Natura 2000, amb els objectius bàsics de preservar la diversitat biològica i els ecosistemes, que compten amb l'adequat planejament d'ordenació, ús i gestió que potencie bàsicament aquests objectius.

2n. Una o diverses zones de protecció de les zones nucli, que permeten la integració de la conservació bàsica de la zona nucli amb el desenvolupament ambientalment sostenible en la zona de protecció a través del corresponent planejament d'ordenació, ús i gestió, específic o integrat en el planejament de les respectives zones nucli.

3r. Una o diverses zones de transició entre la reserva i la resta de l'espai, que permeten incentivar el desenvolupament socioeconòmic per a la millora del benestar de la població, aprofitar els potencials recursos específics de la reserva de forma sostenible i respectar els objectius d'aquesta i del Programa Persona i Biosfera.

b) Unes estratègies específiques d'evolució cap als objectius assenyalats, amb el seu corresponent programa d'actuació i un sistema d'indicadors adaptat a l'establert pel Comitè MaB espanyol, que permeta valorar el grau de compliment dels objectius del Programa MaB.

c) Un òrgan de gestió responsable del desenvolupament de les estratègies, línies d'acció i programes i un altre de participació pública, en el qual estiguen representats tots els actors socials de la reserva.»

Cinquanta-tres. L'article 68 passa a ser article 71, amb la redacció següent:

«Article 71. *Accés i utilització dels recursos genètics procedents de tàxons silvestres i distribució de beneficis.*

1. L'accés als recursos genètics procedents de tàxons silvestres i el repartiment de beneficis derivats de la utilització d'aquells es regirà pel que disposen el Conveni sobre la Diversitat Biològica, el Protocol de Nagoya sobre accés als recursos genètics i participació justa i equitativa en els beneficis que es deriven de la utilització d'aquests i els seus instruments de desenvolupament, i, si és el cas, el Tractat Internacional sobre Recursos Fitogenètics per a l'Alimentació i l'Agricultura de l'Organització Mundial per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO).

2. Fent ús de les potestats que als estats membres atribueixen l'article 15 del Conveni sobre la Diversitat Biològica i l'article 6 del Protocol de Nagoya, l'accés a aquests recursos genètics espanyols se sotmetrà, per mitjà d'un reial decret, als requisits de consentiment previ informat i condicions mútuament acordades. Com a prova d'haver prestat el consentiment previ informat i d'haver establert les condicions mútuament acordades, s'emetrà una autorització d'accés a aquests recursos. El reial decret preveurà un tràmit d'autorització simplificat per a l'accés a aquests recursos genètics, quan la utilització d'aquests siga amb fins d'investigació no comercial.

3. La competència per a prestar el consentiment previ informat, establir les condicions mútuament acordades i, consegüentment, emetre l'autorització d'accés per als recursos genètics espanyols, correspondrà a les comunitats autònomes del territori de les quals procedisquen els recursos genètics o en el territori de les quals estiguen localitzades les institucions de conservació *ex situ*, sempre que el seu origen siga espanyol, excepte en el supòsit de la lletra c) següent.

L'Administració General de l'Estat serà la competent en el supòsit dels recursos següents:

a) Recursos genètics marins, d'acord amb el que disposen l'article 6 i apartats d) i e) de la disposició addicional primera d'aquesta llei.

b) Recursos genètics que es troben en béns de domini públic de titularitat estatal.

c) Recursos genètics que es troben en institucions de conservació *ex situ* de caràcter o titularitat estatal.

El subministrament dels recursos genètics d'origen no espanyol que es troben en institucions de conservació *ex situ* espanyoles o estiguen situats en territori espanyol, es regirà pel que disposa l'article 72.

d) Recursos genètics procedents de tàxons silvestres terrestres l'àrea de distribució dels quals comprega més d'una comunitat autònoma.

4. Queda exclòs de la regulació d'accés prevista en aquest article l'accés amb fins exclusivament taxonòmics, i queda prohibida en aquests casos transmetre'l a tercers, excepte quan siga per a idèntics fins.

Igualment, en queden exclosos:

a) Els recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, que es regulen per la Llei 30/2006, de 26 de juliol, de Llavors i Plantes de Viver i de Recursos Fitogenètics.

b) Els recursos pesquers regulats per la Llei 3/2001, de 26 de març, de Pesca Marítima de l'Estat.

c) Els recursos zoogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, que es regiran per la seua normativa específica.

5. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient actuarà, d'acord amb el que disposa el Protocol de Nagoya, com a punt focal nacional sobre accés a recursos genètics i participació justa i equitativa en els beneficis que es deriven de la utilització d'aquests. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'exercici de les competències previstes en aquest article, designaran les seues autoritats competents d'accés als recursos genètics, que hauran de ser notificades al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient com a punt focal nacional en la matèria. El punt focal nacional serà l'encarregat de proveir informació als interessats en l'accés als recursos genètics a Espanya sobre les condicions i sobre les autoritats competents d'accés als recursos genètics amb què aquests han de contactar.

6. Les autoritats competents d'accés als recursos genètics notificaran les autoritzacions, els continguts de les quals s'ajustaran al que estableix el Protocol de Nagoya, i els seus mecanismes de desenvolupament, al punt focal nacional. El punt focal nacional les traslladarà al Centre d'Intercanvi d'Informació previst en el Protocol de Nagoya, moment en què es convertiran en els certificats de compliment internacionalment reconeguts.

El reial decret establirà també els models, que seran els mateixos en tot el territori nacional.

Si es pretén obtindre patents a partir dels recursos genètics, la sol·licitud de patent es regirà pel que disposa la legislació vigent en matèria de patents. En el desplegament reglamentari de la legislació hi participarà el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Quan en el transcurs d'una investigació amb recursos genètics obtinguts amb fins no comercials n'esdevinga una possible utilització comercial, l'interessat, per a realitzar-la, haurà de sol·licitar una nova autorització a l'autoritat competent.

7. Els beneficis derivats de la utilització dels recursos genètics seran destinats principalment a la conservació de la biodiversitat i l'ús sostenible dels seus components. En el cas dels recursos genètics l'accés dels quals haja sigut concedit per l'Administració General de l'Estat, els beneficis que es deriven d'utilitzar-los es canalitzaran a través del Fons per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

8. Les distintes autoritats competents d'accés als recursos genètics seran les encarregades de vetllar per la utilització correcta dels recursos genètics als quals han atorgat l'accés. En els supòsits en què les autoritats competents d'accés als recursos genètics detecten infraccions en l'accés o en la utilització dels recursos genètics sota la seua competència per part d'usuaris que es troben fora del territori espanyol, notificaran aquesta informació al punt focal nacional perquè s'establisquen les oportunes consultes amb el país en què s'haja produït la possible utilització irregular de recursos genètics espanyols.

9. El reial decret preveurà la creació d'un comitè especialitzat dins de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, en el qual estaran representades les comunitats autònomes i els departaments ministerials que es veguen afectats pel seguiment de les qüestions referides en aquest article, en l'article 72 i en els apartats segon, tercer i quart de l'article 74.

10. Amb independència del que estableix aquest article, les comunitats autònomes, en el seu àmbit territorial, podran establir condicions a l'accés de recursos genètics *in situ* quan la recol·lecció d'aquests requerisca una especial protecció per a preservar-ne la conservació i la utilització sostenible, i hauran de notificar-ho a l'òrgan designat pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient com a punt focal nacional en la matèria, a l'efecte que informe els òrgans de cooperació de la Unió Europea competents en la matèria i els òrgans del Conveni sobre la Diversitat Biològica.»

Cinquanta-quatre. S'afig l'article 72, amb la redacció següent:

«Article 72. *Control de la utilització dels recursos genètics.*

1. El seguiment i les mesures de compliment de la utilització dels recursos genètics a Espanya es farà d'acord amb el que disposa el Reglament (UE) 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que es deriven de la utilització d'aquests en la Unió. El reial decret de desplegament dels articles 71 i 72 inclourà la designació de les autoritats responsables de l'aplicació de l'esmentat Reglament 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

2. L'incompliment de les obligacions previstes en l'esmentat reglament comportarà la imposició de les respectives infraccions i sancions previstes en el títol VI d'aquesta llei.»

Cinquanta-cinc. L'article 69 passa a ser article 73.

Cinquanta-sis. L'article 70 passa a ser article 74, amb la redacció següent:

«Article 74. *Promoció dels coneixements tradicionals per a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.*

1. D'acord amb les normes, resolucions i principis del Conveni sobre la Diversitat Biològica i de l'Organització Mundial de Propietat Intel·lectual, les administracions públiques:

a) Preservaran, mantindran i fomentaran els coneixements i les pràctiques d'utilització consuetudinària que siguen d'interés per a la conservació i l'ús sostenible del patrimoni natural i de la biodiversitat.

b) Promouran que els beneficis derivats de la utilització d'aquests coneixements i pràctiques es compartisquen equitativament.

c) Promouran la realització d'inventaris dels coneixements tradicionals rellevants per a la conservació i l'ús sostenible de la biodiversitat i geodiversitat, amb especial atenció als etnobotànics. Aquests s'integraran en l'Inventari Espanyol dels Coneixements Tradicionals relatiu al Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

2. La utilització a Espanya de coneixements tradicionals associats a recursos genètics provinents d'un tercer país s'ajustarà al que dispose la normativa nacional d'accés als coneixements tradicionals associats a recursos genètics del país, tot això d'acord amb el Protocol de Nagoya.

3. El seguiment i les mesures de compliment de la utilització de coneixements tradicionals associats a recursos genètics provinents d'un tercer país part del Protocol de Nagoya es durà a terme d'acord amb el Reglament 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

4. L'incompliment de les obligacions previstes en el mencionat reglament comportarà la imposició de les respectives infraccions i sancions previstes en el títol VI d'aquesta llei.

5. Quant a la protecció dels coneixements tradicionals de l'Inventari Espanyol dels Coneixements Tradicionals relatiu a la biodiversitat i la seua relació amb els drets de propietat intel·lectual i industrial, caldrà ajustar-se al que s'establisca en la legislació internacional i, si és el cas, en la legislació vigent en matèria de patents.»

Cinquanta-set. Els articles 71 a 73 passen a ser 75 a 77, respectivament

Cinquanta-huit. L'article 74 passa a ser article 78 i queda redactat de la manera següent:

«Article 78. *El Fons per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat.*

1. Es crea el Fons per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, a fi de posar en pràctica les mesures destinades a recolzar la consecució dels objectius d'aquesta

lleï, així com la gestió forestal sostenible, la prevenció estratègica d'incendis forestals i la protecció d'espais forestals i naturals en el finançament dels quals participe l'Administració General de l'Estat.

Aquest fons podrà finançar accions de naturalesa plurianual i actuarà com a instrument de cofinançament destinat a assegurar la cohesió territorial. El Fons es dotarà amb les partides assignades en els pressupostos generals de l'Estat, incloses les dotacions que siguen objecte de cofinançament per aquells instruments financers comunitaris destinats als mateixos fins i amb altres fonts de finançament que es puguen establir en el futur.

2. Seran objectius del Fons:

a) Promoure, a través dels incentius adequats, la inversió, gestió i ordenació del patrimoni natural, la biodiversitat i la geodiversitat, en particular, l'elaboració de plans, instruments i projectes de gestió d'espais naturals protegits, de la Xarxa Natura 2000 i de les àrees protegides per instruments internacionals, i d'ordenació dels recursos naturals, així com de la conservació *in situ* i *ex situ* d'espècies del Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades.

b) Desenvolupar altres accions i crear altres instruments addicionals que contribuïsqen a la defensa i sostenibilitat dels espais naturals protegits, de la Xarxa Natura 2000 i de les àrees protegides per instruments internacionals, i d'ordenació dels recursos naturals, així com de la conservació d'espècies del Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades.

c) Fer viables els models sostenibles de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat, en especial, en espais naturals protegits, en la Xarxa Natura 2000 i en les àrees protegides per instruments internacionals.

d) Contribuir a l'execució de les mesures incloses en les estratègies i plans de conservació d'hàbitats en perill de desaparició i espècies catalogades.

e) Promoure, a través dels incentius adequats, la inversió, gestió i ordenació forestal, en particular, l'elaboració de projectes d'ordenació de forests o de plans d'ordenació.

f) Instituir mecanismes financers destinats a fer viables els models de gestió sostenible en matèria de silvicultura, activitats cinegètiques i piscícoles.

g) Valorar i promoure les funcions ecològiques, socials i culturals dels espais forestals i les dutes a terme pels agents socials i econòmics lligats als espais naturals protegits i a la Xarxa Natura 2000, així com recolzar els serveis ambientals i de conservació de recursos naturals.

h) Recolzar les accions de prevenció d'incendis forestals.

i) Recolzar les accions d'eliminació d'altres impactes greus per al patrimoni natural i la biodiversitat, en especial el control i l'eradicació d'espècies exòtiques invasores i la fragmentació dels hàbitats.

j) Incentivar l'agrupació de la propietat forestal per al desenvolupament d'explotacions forestals conjuntes que afavorisquen la gestió forestal sostenible.

k) Promoure l'obtenció de la certificació forestal.

l) Finançar accions específiques d'investigació aplicada, de demostració i d'experimentació relacionades amb la conservació del patrimoni natural, la biodiversitat i la geodiversitat.

m) Finançar accions específiques relacionades amb la custòdia del territori.

n) Promoure l'ús i el suport a la producció i la comercialització de productes procedents d'espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000 i boscos certificats.

o) Promoure la preservació, el manteniment i el foment dels coneixements i les pràctiques d'utilització consuetudinària que siguen d'interés per a la conservació i l'ús sostenible del patrimoni natural i de la biodiversitat per mitjà, entre altres procediments, de la incentivació dels agents que els apliquen.

p) Desenvolupar altres accions i objectius complementaris que contribuïsqen a la defensa i sostenibilitat del patrimoni natural i la biodiversitat.

q) Promoure la producció ecològica en les zones incloses en espais naturals protegits, en la Xarxa Natura 2000 i en reserves de la biosfera.

r) Finançar accions específiques de prevenció de l'erosió i la desertificació, preferentment en els espais naturals protegits, en la Xarxa Natura 2000 i en reserves de la biosfera.

s) Incentivar els estudis i les prospeccions que persegueixen el desenvolupament i l'actualització de l'Inventari Espanyol del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

t) Impulsar iniciatives de divulgació que afavorisquen el coneixement i la sensibilització social per la conservació i l'ús sostenible del patrimoni natural espanyol.

3. L'execució de les accions que es financen a càrrec del Fons correspondrà, en els seus respectius àmbits de competència, a l'Administració General de l'Estat i a les comunitats autònomes, amb les quals prèviament s'hauran establert, per mitjà d'un conveni, les mesures que s'hauran de cofinançar.

4. Per mitjà d'un real decret, després de la consulta amb les comunitats autònomes, es regularà el funcionament del Fons per al Patrimoni Natural, que garantirà la seua participació, singularment en tots aquells objectius del Fons que incidisquen sobre les seues competències.

5. Les administracions treballaran des del principi de subsidiarietat donant participació, en les accions i beneficis de les mesures proposades, als habitants i als propietaris dels territoris beneficiats per les mesures promogudes pel Fons.»

Cinquanta-nou. L'article 75 passa a ser article 79.

Seixanta. L'article 76 passa a ser l'article 80, i queda redactat de la manera següent:

«Article 80. *Tipificació i classificació de les infraccions.*

1. Als efectes d'aquesta llei, i sense perjudici del que dispose respecte d'això la legislació autonòmica, es consideraran infraccions administratives:

a) La utilització de productes químics o de substàncies biològiques; la realització d'abocaments, tant líquids com sòlids; el vessament de residus, i el depòsit d'elements sòlids per a rebliments, que alteren les condicions dels ecosistemes amb dany per als valors que contenen. De la mateixa manera, tindrà la consideració d'infracció la comissió dels fets anteriorment mencionats encara que no s'hagen produït danys, sempre que hi haja hagut un risc seriós d'alteració de les condicions dels ecosistemes.

b) La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, comerç o intercanvi, captura i oferta amb fins de venda o intercanvi o naturalització no autoritzades d'espècies de flora i fauna catalogades en perill d'extinció, així com la dels seus propòguls o restes.

c) La destrucció o el deteriorament d'hàbitats inclosos en la categoria d'"en perill de desaparició" del Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició.

d) La destrucció de l'hàbitat d'espècies en perill d'extinció, en particular del lloc de reproducció, hivernada, repòs, campeig o alimentació.

e) La destrucció o el deteriorament significatiu dels components dels hàbitats inclosos en la categoria d'"en perill de desaparició" del Catàleg Espanyol d'Hàbitats en Perill de Desaparició.

f) En absència de la corresponent autorització administrativa, la possessió, transport, tràfic o comerç d'espècies incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores; la importació o la introducció per primera vegada en el territori nacional, o el primer alliberament al medi, d'una espècie susceptible de competir amb les espècies autòctones.

g) La introducció, manteniment, cria, transport, comercialització, utilització, intercanvi, reproducció, cultiu o alliberament en el medi natural d'espècies exòtiques invasores preocupants per a la Unió, sense permís o autorització administrativa.

h) L'alteració de les condicions d'un espai natural protegit o dels productes propis d'aquest per mitjà d'ocupació, rompuda, tallada, arrancada o altres accions.

i) La instal·lació de cartells de publicitat o la producció d'impactes paisatgístics sensibles en els espais naturals protegits.

j) El deteriorament o l'alteració significativa dels components d'hàbitats prioritari d'interés comunitari, o la destrucció de components o el deteriorament significatiu de la resta de components d'hàbitats d'interés comunitari.

k) La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, possessió, comerç o intercanvi, captura i oferta amb fins de venda o intercanvi o naturalització no autoritzada d'espècies de flora i fauna catalogades com a vulnerables, així com de propàguls o restes.

l) La destrucció de l'hàbitat d'espècies vulnerables, en particular del lloc de reproducció, hivernada, repòs, campeig o alimentació i les zones d'especial protecció per a la flora i fauna silvestres.

m) La captura, la persecució injustificada d'espècies de fauna silvestre i l'arrancada i tallada d'espècies de flora en aquells supòsits en què siga necessària l'autorització administrativa, d'acord amb la regulació específica de la legislació de muntanyes, caça i pesca continental, quan no s'haja obtingut la dita autorització.

n) La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, possessió, comerç o intercanvi, captura i oferta amb fins de venda o intercanvi o naturalització no autoritzada d'espècies de flora i fauna incloses en el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial, que no estiguen catalogades, així com de propàguls o restes.

o) La destrucció de l'hàbitat d'espècies incloses en el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial que no estiguen catalogades, en particular del lloc de reproducció, hivernada, repòs, campeig o alimentació.

p) La perturbació, mort, captura i retenció intencionada d'espècies d'aus en les èpoques de reproducció i cria, així com durant el seu trajecte de tornada cap als llocs de cria en el cas de les espècies migratòries.

q) L'alteració significativa dels hàbitats d'interés comunitari.

r) La tinença i l'ús de munició que continga plom durant l'exercici de la caça i el tir esportiu, quan estes activitats s'exercisquen en zones humides incloses en la Llista del Conveni relatiu a Zones Humides d'Importància Internacional, en zones humides incloses en la Xarxa Natura 2000 i en les zones humides incloses en espais naturals protegits.

s) L'incompliment de les obligacions i prohibicions establides en les normes reguladores i en els instruments de gestió, inclosos els plans, dels espais naturals protegits i espais protegits Xarxa Natura 2000.

t) El subministrament o l'emmagatzematge de combustible per mitjà de l'ancoratge permanent de vaixells cisterna en les aigües compreses dins dels espais naturals protegits i dels espais protegits Xarxa Natura 2000, la recepció del combustible així com l'abastiment de combustible als referits vaixells cisterna.

Es considerarà que l'ancoratge és permanent, encara que hi haja eventuales períodes d'absència del vaixell o siga substituït o reemplaçat per un altre de la mateixa companyia, armador o grup, sempre que la finalitat de l'ancoratge siga l'emmagatzematge per al subministrament de combustible.

u) L'accés als recursos genètics d'origen espanyol sense haver respectat els procediments assenyalats en l'article 71.

v) La utilització de recursos genètics o de coneixements tradicionals associats a recursos genètics sense haver respectat les obligacions previstes en el Reglament (UE) 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i participació justa i equitativa en els beneficis que es deriven de la utilització d'aquells en la Unió, mencionades en els articles 72 i 74 de la present llei.

w) La reintroducció d'espècies de fauna i flora autòctones que no haja seguit el que disposa l'article 55.

x) L'incompliment dels altres requisits, obligacions o prohibicions establits en aquesta llei.

2. Les infraccions recollides en l'apartat anterior es qualificaran de la manera següent:

a) Com a molt greus, les recollides en els apartats a), b), c), d), e), f), g) i t) si la valoració dels danys supera els 100.000 euros; les recollides en els apartats b), k), n), t), u) i v), quan els beneficis obtinguts superen els 100.000 euros; les recollides en qualsevol dels altres apartats, si la valoració dels danys supera els 200.000 euros, i la reincidència quan es cometa una infracció greu del mateix tipus que la que va motivar una sanció anterior, en el termini dels dos anys següents a la notificació d'aquesta, sempre que la resolució sancionadora haja adquirit fermesa en via administrativa.

b) Com a greus, les recollides en els apartats a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), t), u), v) i w) quan no tinguen la consideració de molt greus; les recollides en els apartats p), q), r), s) i x), si la valoració dels danys supera els 100.000 euros; i la reincidència quan es cometa una infracció lleu del mateix tipus que la que va motivar una sanció anterior en el termini dels dos anys següents a la notificació d'aquesta, sempre que la resolució sancionadora haja adquirit fermesa en via administrativa.

c) Com a lleus, les recollides en els apartats p), q), r), s) i x), si no s'han produït danys o si s'han valorat en una quantia no superior als 100.000 euros.»

Seixanta-u. L'article 77 passa a ser l'article 81, i queda redactat de la manera següent:

«Article 81. *Classificació de les sancions.*

1. Les infraccions tipificades en l'article anterior seran sancionades amb les multes següents:

a) Infraccions lleus, amb multes de 100 a 3.000 euros.

b) Infraccions greus, amb multes de 3.001 a 200.000 euros.

c) Infraccions molt greus, multes de 200.001 a 2.000.000 d'euros, sense perjudici que les comunitats autònomes puguen augmentar l'import màxim.

2. En la imposició de les sancions s'haurà de guardar la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, tenint en compte els criteris següents: la magnitud del risc que suposa la conducta infractora i la seua repercussió; la quantia, si és el cas, dels danys ocasionats; la seua transcendència pel que fa a la seguretat de les persones o béns protegits per aquesta llei; les circumstàncies del responsable; el grau d'intencionalitat apreciable en l'infractor o infractors, i, si és el cas, el benefici il·lícitament obtingut com a conseqüència de la conducta infractora, així com la irreversibilitat dels danys o deterioraments produïts.

3. En el cas de l'incompliment de l'obligació de diligència deguda prevista en el Reglament (UE) 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol de Nagoya sobre a l'accés als recursos genètics i participació justa i equitativa en els beneficis que es deriven de la utilització d'aquells en la Unió, es podrà igualment procedir a la immediata suspensió de les activitats específiques d'utilització del recurs genètic en qüestió, com la comercialització de productes basats en els recursos genètics i coneixements tradicionals associats o a la confiscació dels recursos genètics obtinguts il·legalment.

4. La sanció de les infraccions tipificades en aquesta llei correspondrà als òrgans competents de l'Administració de l'Estat o de les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits de competències.

Competeix a l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, la imposició de sancions en aquells supòsits en què la infracció administrativa haja recaigut en el seu àmbit de competències.

5. L'Administració instructora podrà acordar la imposició de multes coercitives, reiterades per lapses de temps que siguen suficients per a complir allò que s'ha ordenat, si els infractors no procedeixen a la reparació o la indemnització, d'acord amb el que estableix l'article 79. La imposició de les multes coercitives exigirà que en el requeriment s'indique el termini de què es disposa per al compliment de l'obligació i la quantia de la multa que pot ser imposada. En tot cas, el termini haurà de ser prou per a complir l'obligació. En el cas que, una vegada imposada la multa coercitiva, es mantinga l'incompliment que l'ha motivada, es podrà reiterar les vegades que calguen fins al compliment de l'obligació, sense que, en cap cas, el termini fixat en els nous requeriments pugua ser inferior al fixat en el primer. Les multes coercitives són independents i compatibles amb les que es puguen imposar en concepte de sanció.

6. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la quantia de cada una de les multes coercitives no excedirà els 3.000 euros.

7. El Govern, mitjançant un reial decret, podrà procedir a l'actualització de les sancions previstes en l'apartat 1.»

Seixanta-dos. Els articles 78 i 79 passen a ser els articles 82 i 83, respectivament.

Seixanta-tres. Es modifica la disposició addicional primera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Exercici de les competències de l'Administració General de l'Estat sobre els espais, hàbitats i espècies marins.*

Sense perjudi del que disposa la Llei 41/2010, de 29 de desembre, i de les competències que corresponen a les comunitats autònomes en aquesta matèria, l'exercici de les competències estatals sobre els espais, hàbitats i espècies marins s'ajustarà al que estableixen els paràgrafs següents:

a) La protecció, conservació i regeneració dels recursos pesquers en les aigües exteriors es regularà pel que disposa el títol I, capítols II i III de la Llei 3/2001, de 26 de març.

b) Les limitacions o prohibicions de l'activitat pesquera en les aigües exteriors dels espais naturals protegits i espais protegits Xarxa Natura 2000 les fixarà el Govern, de conformitat amb els criteris establits en la normativa ambiental, d'acord amb el que disposa l'article 18 de la Llei 3/2001, de 26 de març.

c) Les limitacions o prohibicions establides en matèria de marina mercant, de ports d'interés general i de senyalització marítima en espais naturals protegits i espais protegits Xarxa Natura 2000, situats en el medi marí, seran adoptades pel Govern d'acord amb el que disposa el Reial Decret Legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Ports de l'Estat i de la Marina Mercant.

d) Les funcions de l'Administració General de l'Estat en el medi marí, zona econòmica exclusiva i plataforma continental en matèria de defensa, pesca i cultius marins, marina mercant, ports d'interés general i senyalització marítima, extraccions de restes, protecció del patrimoni arqueològic espanyol, investigació i explotació de recursos o altres no regulades en aquesta llei, seran exercides en la forma i pels departaments o organismes que les tinguen encomanades, sense perjudi del que establisquen la legislació específica o els convenis internacionals que, si és el cas, siguen d'aplicació.

e) Foment de la coordinació entre les polítiques de conservació i ús sostenible de la biodiversitat i el paisatge i els programes nacionals d'investigació.»

Seixanta-quatre. Es modifica la disposició addicional tercera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tercera. *Recursos pesquers i recursos fitogenètics i zoogenètics per a l'agricultura i l'alimentació.*

Excepte per al que preveu l'article 71, queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

a) Els recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, que es regulen per la Llei 30/2006, de 26 de juliol, de Llavors i Plantes de Viver i de Recursos Fitogenètics.

b) Els recursos pesquers regulats per la Llei 3/2001, de 26 de març, de Pesca Marítima de l'Estat.

c) Els recursos zoogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, que es regiran per la seua normativa específica.»

Seixanta-cinc. Se suprimeixen els apartats segon i tercer de la disposició addicional quarta.

Seixanta-sis. S'afeg una disposició addicional huitena amb la redacció següent:

«Disposició addicional huitena. *Condicionat de les ajudes.*

Les ajudes públiques finançades exclusivament amb fons nacionals i les transferències de fons nacionals a les comunitats autònomes per a qualssevol fins previstos en aquesta norma quedaran vinculades al compliment efectiu de les obligacions de subministrament d'informació previstes en aquesta llei.»

Seixanta-set. S'afeg una disposició addicional novena amb la redacció següent:

«Disposició addicional novena. *Exempció de taxes urbanístiques per a obres d'interés general.*

L'Administració General de l'Estat quedarà exempta de l'abonament de taxes per l'expedició de les llicències que siguen exigibles d'acord amb la legislació urbanística, per les obres que es declaren d'interés general d'acord amb el que preveu l'article 4.3.»

Seixanta-huit. S'afeg una disposició addicional deu amb la redacció següent:

«Disposició addicional deu. *Avaluació ambiental dels plans de gestió d'espais naturals protegits o dels llocs de la Xarxa Natura 2000.*

Només els plans de gestió d'espais naturals protegits o dels llocs de la Xarxa Natura 2000 que establisquen el marc per a la futura autorització de projectes legalment sotmesos a avaluació d'impacte ambiental en els termes que preveu l'article 6.1.a) de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'Avaluació Ambiental, s'hauran de sotmetre a avaluació ambiental estratègica.»

Seixanta-nou. S'afeg una disposició addicional onze amb la redacció següent:

«Disposició addicional onze. *Ús de l'espai aeri, trànsit i transport aeri.*

1. Les limitacions o les prohibicions de vol a les aeronaus en els espais naturals protegits i en els espais protegits de la Xarxa Natura 2000 les establirà el Govern de conformitat amb el que preveu l'article 3 de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria.

2. En la tramitació de les limitacions o prohibicions a què es refereix l'apartat anterior es demanarà amb caràcter preceptiu l'informe de la Comissió Interministerial de Defensa i Foment.»

Setanta. S'afeg una disposició addicional dotze amb la redacció següent:

«Disposició addicional dotze. *Béns afectats a la defensa nacional, al Ministeri de Defensa o a l'ús de les Forces Armades.*

En els procediments d'elaboració dels plans d'ordenació de recursos naturals i en els de declaració i determinació de la fórmula de gestió que l'Administració competent determine en cada cas per als espais naturals protegits i Espais protegits Xarxa Natura 2000, en què siguin afectats terrenys, edificacions i instal·lacions, incloses les seues zones de protecció, afectes a la defensa nacional, es demanarà un informe del Ministeri de Defensa que tindrà caràcter vinculant en el que afecta la defensa nacional i haurà de ser evacuat en el termini de dos mesos.»

Setanta-u. Es modifica la disposició derogatòria, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades les disposicions de caràcter general que s'oposen al que estableix aquesta llei i, en particular, la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres; la disposició addicional primera de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests, i els annexos I, II, III, IV, V i VI del Reial Decret 1997/1995, de 7 de desembre, pel qual s'estableixen mesures per a contribuir a garantir la biodiversitat per mitjà de la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

2. Així mateix, es deroguen, pel que fa a la caça amb reclam, els articles següents: 23.5.a), b), i c); 31.15, i 34.2 de la Llei 1/1970, de 4 d'abril, de Caça; i 25.13.a), b) i c); 33.15, 33.18, 33.19; 37; 48.1.15; 48.2.17; 48.2.31, i 48.3.46 del Decret 506/1971, de 25 de març, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei de Caça.

3. L'article 10 del Reial Decret 139/2011, de 4 de febrer, per al desenvolupament del Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial i del Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades, queda derogat per l'article 60.2 d'aquesta llei.

4. La disposició addicional primera de la Llei 41/2010, de protecció del medi marí, queda derogada per l'article 71 d'aquesta llei.»

Setanta-dos. Es modifica la disposició final segona, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Títols competencials.*

1. Aquesta llei té caràcter de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, de conformitat amb allò que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució Espanyola, excepte les següents disposicions, en què, a més de dictar-se a l'empara del dit article, es dicten a l'empara dels següents títols competencials: l'article 53, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'ordenació dels registres; l'article 4.3 i el segon incís de l'article 60.2, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.24a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre obres públiques d'interés general; els apartats 2, 3 i 4 de l'article 54 i l'article 71, que constitueixen legislació sobre comerç exterior dictada a l'empara de l'article 149.1.10a, i la disposició addicional sisena, que constitueix competència exclusiva en matèria de relacions internacionals dictada a l'empara de l'article 149.1.3a de la Constitució.

2. No són bàsics l'article 76.2 i la disposició addicional primera, que seran només d'aplicació a l'Administració General de l'Estat, als seus organismes públics i a les agències estatals.»

Setanta-tres. Es modifica l'annex VIII de la llei, que quedarà redactat de la manera següent:

«ANNEX VIII

Geodiversitat del territori espanyol

I. Unitats geològiques més representatives

1. Estructures i formacions geològiques singulars de l'orogen hercinià en el massís ibèric.
2. Estructures i formacions geològiques singulars del basament, unitats al·lòctones i cobertura mesocenoica de les serralades alpines.
3. Estructures i formacions geològiques singulars de les conques cenozoiques continentals i marines.
4. Sistemes volcànics.
5. Depòsits, sòls edàfics i formes de modelatge singulars representatius de l'acció del clima actual i del passat.
6. Depòsits i formes de modelatge singulars d'origen fluvial, lacustre i edílic.
7. Depòsits i formes de modelatge costaners i litorals.
8. Sistemes càrstics en carbonats i evaporites.

II. Contextos geològics d'Espanya de rellevància mundial

1. Xarxa fluvial, ranyes i relleus apalatxians del massís ibèric.
2. Costes de la península Ibèrica.
3. Sistemes càrstics en carbonats i evaporites de la península Ibèrica i Balears.
4. Successions estratigràfiques del paleozoic inferior i mitjà del massís Ibèric.
5. El carbonífer de la zona cantàbrica.
6. La separació de Pangea i les successions mesozoiques de les serralades Bètica i Ibèrica.
7. Fòssils i icnofòssils del mesozoic continental de la península Ibèrica.
8. Seccions estratigràfiques del límit cretaci-paleogen.
9. Conques sinorogèniques sud-pirinenques.
10. Conques cenozoiques continentals i jaciments de vertebrats associats del llevant espanyol.
11. Unitats olistostròmiques de l'avantpaís bètic.
12. Episodis evaporítics messinià (crisi de salinitat mediterrània).
13. Jaciments de vertebrats del pliocè i plistocè espanyols.
14. Vulcanisme neogen i quaternari de la península Ibèrica.
15. Edificis i morfologies volcàniques de les illes Canàries.
16. L'orogen hercinià ibèric.
17. Extensió miocena en el domini d'Alborán.
18. Mineralitzacions de mercuri de la regió d'Almadén.
19. La faixa pirítica ibèrica.
20. Les mineralitzacions de Pb-Zn i Fe de l'urgonià de la conca bascocantàbrica.
21. Complexos ofiolítics de la península Ibèrica.»

Disposició addicional única. Despesa pública.

Les mesures incloses en aquesta llei no podran suposar cap increment de dotacions, ni de retribucions, ni d'altres despeses de personal.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental.*

1. El paràgraf b) de l'article 2.1 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, queda redactat de la manera següent:

«b) Els danys a les aigües, entesos com a qualsevol dany que produïska efectes adversos significatius:

1r. Tant en l'estat ecològic, químic i quantitatiu de les masses d'aigües superficials o subterrànies, com en el potencial ecològic de les masses d'aigua artificials i molt modificades. A aquests efectes, caldrà ajustar-se a les definicions que estableix la legislació d'aigües.

No tindran la consideració de danys a les aigües els efectes adversos a què els siga aplicable l'article 39 del Reglament de la Planificació Hidrològica, aprovat pel Reial Decret 907/2007, de 6 de juliol.

2n. En l'estat mediambiental de les aigües marines, tal com es defineix en la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció de medi marí, en la mesura que diversos aspectes de l'estat mediambiental del medi marí no estiguen ja coberts pel text refós de la Llei d'Aigües aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.»

2. L'article 45.3 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, queda redactat de la manera següent:

«3. L'autoritat competent haurà de resoldre i notificar en el termini màxim de sis mesos. En casos científicament i tècnicament complexos, l'autoritat podrà ampliar aquest termini fins a tres mesos addicionals, i haurà de notificar als interessats l'ampliació. Només a l'efecte de permetre als interessats la interposició dels recursos administratius o contenciosos administratius que siguen procedents, transcorregut el termini mencionat, s'entendrà desestimada la sol·licitud o es produirà la caducitat del procediment iniciat d'ofici en els termes que preveu l'article 44.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, sense perjudi de l'obligació inexcusable de l'autoritat competent de resoldre.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de Qualitat de l'Aire i Protecció de l'Atmosfera.*

S'afig un tercer paràgraf a l'apartat 2 de l'article 13 de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de Qualitat de l'Aire i Protecció de l'Atmosfera, de manera que l'apartat 2 de l'article 13 quedarà redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudi dels altres mitjans d'intervenció administrativa en l'activitat dels ciutadans exigibles per altres disposicions, queden sotmeses a procediment d'autorització administrativa de les comunitats autònomes i en els termes que aquestes determinen, la construcció, el muntatge, l'explotació, el trasllat o la modificació substancial d'aquelles instal·lacions en què es desenvolupe alguna de les activitats incloses en el catàleg que recull l'annex IV d'aquesta llei i que figuren en el mencionat annex com a pertanyents als grups A i B. Les activitats incloses en el grup A estaran subjectes a uns requisits de control d'emissions més exigents que les incloses en el grup B.

Aquestes autoritzacions es concediran per un temps determinat, que en cap cas serà superior a huit anys, passat el qual podran ser renovades per períodes successius.

L'òrgan competent per a atorgar l'autorització dictarà la resolució que pose fi al procediment en el termini màxim de nou mesos. Transcorregut aquest termini sense haver-se notificat resolució expressa, es podrà entendre desestimada la sol·licitud presentada.»

Disposició final tercera. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Aquesta llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres; la Directiva 2009/147/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres, i el Reglament 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i participació justa i equitativa en els beneficis que es deriven de la utilització d'aquells en la Unió.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als quinze dies de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen aquesta llei i que la facen complir.

Madrid, 21 de setembre de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY